

MP 69 ry
PI 69
00691 HELSINKI

00670/21

HUUHTANEN REIJO

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna KH-Driveen.
 2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti KH-Driveen.
 3. Voit myös FAXata allaolevan kupongin (931) 2540 201
 4. Tai tee osoitteemuutoksesi sähköpostiosoitteeseen
Email: kari.hanski@sci.fi
- Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitetarran oikeasta alalaidasta tai jäsenkortistasi.
 - Täydennä ja korjaa muuttuneet tietosi tällä samalla kortilla.

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

N _ merkki ja malli:

Posti-
merkki

KH-DRIVE
Kari Hanski
Väinölänkatu 1
33100 TAMPERE

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
Nro 1, MAALISKUU 1996

MP 69 r.y:n kokoontumisajat 1996

Tapahtuma	Aika	Järjestäjä
Talviralli	2.-4.2.	A-SMP, Jussi Vanha-aho, 965-512 0281
Motoristi Survival	18.-19.5.	Petri Keski-Korpela, 940-550 4114
Motoristin Kirkkopyhä	25.-26.5.	Valkeala, Pekka Voutilainen
Akkaralli	14.-16.6.	Tintti Feldt 90-871 4354, Sari Tissari 90-685 2328
K-18	14.-16.6.	Arttu Kotilainen, 950-540 9291
Kontioralli	5.-7.7.	VAMP & Kari Kulmala, 949-631 379
Perheralli	9.-11.8.	VIMPY, Pauli Simonmaa 934-471 6974
Eestin Etappiajo	23.-25.8.	Toni Korppi & EMMK, puh 931-318 7721
Enduropöytä	7.-8.9.	Pekka Kulju, 931-376 1841
Pohjoisen Pystymättä	14.-15.9.	NMP & Eero Tuomikoski, 960-391 045
Vuosikokous	21.9.	Hallitus, tarkemmin elokuun lehdessä
Pystymättä	25.-27.10.	Jaro Peltonen, 951-325 4480

Motoristi

Nro 1 maaliskuuta 1996. 27. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy maaliskuu-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere 1996

Hallitus

Puheenjohtaja

Antti Korteso
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. (931) 317 4333
Email
korteso@ruuvi.me.tut.fi

Varapuheenjohtaja

Hannu Hoskari
07110 HINTHAARA
Puh. k. (915) 545 440

Sihteeri

Ritva Haikonen
Maurinkatu 14 A 7
00170 HELSINKI
Puh. k. (90) 278 3151

Kassanhoitaja

Raine Honkanen
Fallkullantie 1—3 F 78
00730 HELSINKI
Puh. k. (90) 346 4264
t. (90) 830 8270

Kerhoisäntä

Jussi Vanha-Aho
Risuojaentie 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. (965) 5120 281
Fax. (965) 5120 822

Päätoimittaja

Pertti Luoma
Äijänahtentie 17
33420 TAMPERE
Puh. k./t. (949) 836 069

Varajäsenet

Koulutusvastaava ja varastonhoitaja

Markku Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 VANTAA
Puh. k. (90) 392 2677

NMR-vastaava

Bo Nyquist
Ounasvaarantie 1 E 121
00970 HELSINKI
Puh. (949) 407 606

Aluetoimintavastaava

Antti Jutila
Kivimäentie 44
60550 NURMO
Puh. k. (964) 412 7742

Nuorisovastaava

Arttu Kotilainen
Arkkitehdinkatu 26 B 18
33720 TAMPERE
Puh. k. (940) 540 9291

Toimitussihteeri

Jarkko Järvinen
Välimäenkuja 2 B 11
33430 VUORENTAUSTA
Puh. k. (931) 348 2311
Fax (931) 346 2831
Email vipi@sci.fi

Kerhotavaramyynti

Jarmo Lottanen
Vaasankatu 8 A 11
00500 HELSINKI
Puh. k. (940) 544 9513

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Osoite

PI 69
00691 HELSINKI

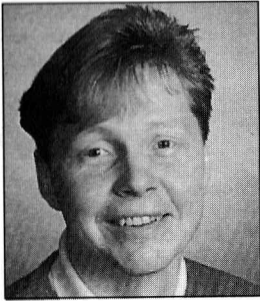
Jäsenmaksutili

SYP Tampere - Hervanta
224318-12479

Postisiirtotili

800013-1427226

<http://www.sci.fi/~koohoo/mp69/>

PJ:n palsta

Visiitillä Talvirallissa

Talvimoottoripyöräily on ollut viime vuosina hankalaa turhan leutojen talvien vuoksi. Suolakura ei ole houkutellut ajelemaan ja nastarenkaat ovat tuhoutuneet paljaalla asfaltilla. Ja Talvirallissa sitten on ollut lämpimämpää kuin pohjoisen Kontion hallayössä... Onneksi tänä talvena asiat on taas saatu järjestykseen: lunta ja pakkasta on ollut riittävästi - joidenkin mielestä liikaakin. Eipä tarvinnut Talviralliin lähtiessä pelätä suola-auton pilaavan matkantekoa Pohjanmaan tuulisilla lakeuksilla. En tiedä, kuinka monen Talvirallimatka meni pilalle samaan aikaan riehuneen vatsatauti epidemian vuoksi. Minut se pysäytti sängyn pohjalle perjantai-iltana mökillä matkan puolivälissä. Lauantaiaamuna kaverit tulivat houkuttelemaan mukaansa, mutta en kyennyt lähtemään. Vuorokauden syömättömyys aiheutti maan vetovoimakenttään huomattavan keskittymän sänkyni kohdalle ja niinpä jäin vaakatasoon muiden lähtiessä nautiskelemaan talvisista pikku-teistä. Tauti oli onneksi kuitenkin nopeaa laatua, ja sunnuntaina heräsin vartin yli kuusi terveenä. Niinpä pakkasin ripeästi kamat pyörän päälle, hyppäsin haalareihini ja aloin luukuttaa Alavutta kohti ehtiäkseni aamupalan nautintaan muiden lajitovereitteni kanssa. Eikä pääsyt osallistumisputki katkeamaan. Ilmoitautuessani portilla totesin olevani 99:s paikalle saapunut. Hullujen laskenta antoi siis tänä vuonna tavallista pienemmän tuloksen. Lieneekö syynä ollut MP-näyttelyn päällekkäisyys vai "ajoittain voimakas tuuli" Pohjanmaalla, sitä tulee hallituksen pohdita seuraavan Talvirallin ajankohdasta

päättyessään. Toivottavaa tietenkin olisi, että näyttely olisi jonain muuna viikonloppuna, jotta meidän ei tarvitsisi luopua perinteisestä ajankohdasta, viikko Krystallin jälkeen, tilastollisesti talven kylmimpänä viikonloppuna. Sunnuntain ajelu meni oikein raitoisasti. Kylmä ei tullut ennenkuin paluumatkalla Tampereella, kun poliisi osoitti kiinnostusta harvinaista kulkupeliäni kohtaan (CRM-piikki enduronastoilla). Renkaat eivät kuulemma sopineet maantieajamiseen nastaulkonemansa puolesta. Tapaamisesta selvittiin kuitenkin huomautuksella, mutta vilu siinä ehti tulla, kun joudui ajokortin kaivamaan taskusta tuulen tuivertaisissa Näsijärveltä.

Pöydälläni lepää Liikenneturvan uusi tutkimus "Kuljettajien käsitykset nopeusvalvonnasta". Aluksi tuntui yllättävältä tutkimuksen tulos: suurin osa haastatelluista kuljettajista haluaa valvontaa tiukennettavan. Luulisi päinvastoin, että kaikki haluavat rauhassa ajella ylinopeutta ilman sakkoriskiä. Tarkemmin ajatellen tulos ei ole ollenkaan yllättävä. Jos on joskus sattunut saamaan itse sakot ylinopeudesta (melkein syyttömästi, kuten useimmat meistä), suomalaisella kateusmentaliteetillä toivoo muidenkin kokevan saman kohtalon. Ja sitä todennäköisemminhän niitä muita kaahareita sakotetaan, mitä enemmän on valvontaa. Kevään taas jälleen koittaessa ajakaahan siististi, jotta kateellisten ei tarvitse liikaa toivoa nopeusvalvontaa. Ja muistakaa jälleen, että kerhomme on perustettu luomaan suurelle yleisölle hyvää mielikuva meistä motoristeista.

Antti

69 SHOP

Poolopaita	140
College	110
T-paita	55
Kontio-95 t-paita	65
K-18 -paita	55
Rukakuksa	95
Snapsikuksa	50
Motoristi-kansio	30
Kangasmerkki	15
Iso tarra	5
Pieni tarra	3
Postikortti	3
Vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	15
Peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	50
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110

TUTUSTU, OSTA!

69 SHOP

Vaasankatu 8 A 11

00500 Helsinki

SOITA, KYSELE, TILAA!

Jarmo (940) 544 9513

Toinen kauteni sihteerinä on vierähtänyt jo hyvinkin puoleenväliin, ja vaakaasta aikomuksestani huolimatta näiden rivien raapustelu tapahtuu vasta nyt eikä alkusyksyllä. Selityksiähän tietysti löytyy, jos niitä vain joku jaksaisi kuunnella, mutta ne, jotka minut tuntevat paremmin, ymmärtänevät, ja loppujen mielipiteistä ei tapanani ole ollut välittää.

Päätoimittajamme huomautti edellisessä kokouksessa, että hallituksenkin jäseniltä odotetaan hieman aktiivisuutta lehden sisällön syntymiseen, mutta jätti kertomatta, mistä pitäisi kirjoittaa erityisesti. Henkilökohtaisesti tunnen olevani vielä lähinnä kuunteluoppilaan asemassa, yrittäen saada kokonaiskäsitystä siitä, miten motoristijärjestön suhteita luodaan ja ylläpidetään, sillä sitähän tämä ymmärtääkseni suurimmalta osin on. Pikkuhiljaa omiakin mielipiteitä asioista alkaa syntyämään, ja nähtäväksi jää, muodostuuko niitä niin paljon, että aihetta kirjoitteluun lehtemme palstoilla löytyy jatkossakin.

Käsitykseni on, että näinkin pienessä maassa kuin mitä Suomi on, ei ole varaa ryhtyä tukkanuottasille muiden järjestöjen kanssa. On selvää, että eri järjestöillä ja ihmisillä on erilaiset tavat hoitaa asioita ulospäin, eivätkä nämä tavat välttämättä miellytä kaikkia muita. No, yhteistyötä tarvitaan, varsinkin jos tarkoituksena on edes yrittää vaikuttaa meitä koskeviin asioihin tai saada aikaan jotain näkyvämpää. Yhteistyökumppanit voidaan, ainakin vielä,

Sihteerin sanomana

vapaasti valita niistä, joiden kanssa yhteistyö sujuu. Hyvänä esimerkkinä oli viime keväinen Näetkö meidät -kampanja, joskin toteutuksessa taisi olla vielä parantamisen varaa; jos ei muussa, niin ainakin neuvotteluihin osallistuneiden muistissa (vai liekö se kaiken-ylös-kirjaava-sihteerin puuttunut suuria-lupaavien-mies-pomojen joukosta?). Erimielisyydethän ovat pelkästään hyvästä; joo-joo-miehiähän jokainen tuntee varmasti kyllästymiseen asti, mutta ne on myös pystyttävä ratkaisemaan yhdessä, ja kun asiat on kerran puhuttu, niiden perään tulee piste. Eikä muuta.

Kouluttajien asennevammoista

Uusista yhteistyöprojekteista minua lämmittää erityisesti EAK-uudistus, ja koska mielestäni kukaan ei ole niin hyvä siinä asiassa kuin uudistusprojektia vetävä Anteroisen Hessu, uskon, että homma hoituu. Kukaan ei tietenkään pysty tekemään niin suurta urakkaa yksin, ja meidänkin kerhomme edustajilla on oiva tilaisuus kantaa kortensa kekoon projektin hyväksi. Se mikä harmittaa, ovat EAK-sanan ympärille muodostuneet "kuppikunnat". Itse en todellakaan ole EAK-kouluttaja, enkä sitä edes yritäkään olla, vaan koulutettava, enkä ymmärrä joidenkin kouluttajien asennetta tärkeään työhönsä. Ylimielisesti oppilaisiinsa suhtautuvat ja omaa ajotaitoaan ja/tai reikäpäisyyttään esittelevät kouluttajat ovat ainakin minulle punainen vaate,

ja saavat varmasti aikaan enemmän tuhoa kurssilaisten mielessä ja asenteissa kuin että opettaisivat ja iskostaisivat ennakoivaa ajotapaa. Voin olla väärässäkin (!), mutta mielestäni kursien päätavoite tulisi olla vaaratilanteiden välttämiseen kouluttamisessa! Tottakai minustakin on kivaa harjoitella kentällä oman moponi kanssa sen ja ennenkaikkea itseni hallintaa, mahdollisimman tehokasta jarrutusta, oikeaa kaarreajotekniikkaa ym. ym., mutta jos se saisi asenteeni muuttumaan sellaiseksi, että 'hei, nyt voin ajaa ottamatta muita huomioon, sillä osaanhan toimia vaaratilanteissa hienosti', niin metsään mennään! On selvää, että mitä useammin toteutat liikenteessä sen ajoradalla huippuunsa hiotun jarrutuksen sen suurempi todennäköisyys on joutua onnettomuuteenkin. Mutta sen sijaan jos pärjät liikenteessä ilman äkkijarrutuksia, eikö silloin se turvallinen, oikea ja ennakoiva ajotapa ole opittu? Eri mieltä olevat kysyvät tietenkin, että 'mitä sitten kun tulee se "tosi paikka" kaikesta ennakoinnista huolimatta, etkä osakaan esim. jarruttaa tai väistää'? Viittaen edellä sanomaani, ja toistan, että ajoharjoitukset ovat TÄRKEÄ osa kurssia, mutta niin on teoriakin! Ja

sitäpaitsi oikeaa asennetta voi kylvää ajoharjoituksissakin eikä pelkästään luokassa teoriatunneilla. Edelleen kouluttajat kyllä heijastavat, valitettavasti, omat asenteensa (sekä oikeat että väärät) hyvin helposti oppimaan tullessiin kurssilaisiin, joten kouluttajat saisivat motivoitua enemmän omien asenteidensa saamiseksi ennakoivan ajamisen kannalle kuin siihen, että käyttäisivät, onko jarrutusmatka 10 cm pidempi vai lyhyempi, jos ajoasento ym. asiat jarrutuksessa ovat kunnossa! No, onneksi on olemassa hyviäkin kouluttajia! Aikaisemmin tekstissä mainitun henkilön lisäksi tiedän yhden toisenkin, joka onneksemme kuuluu myös kuusysiin. EAK:ssa nähdään!

Ritva

ps. Lähettäkää ne osoitteenmuutokset sille Kari Hanskille suoraan, älkää minulle, sillä joudun lähettämään ne kuitenkin edelleen hänelle! Ja jos olette maksaneet jäsenmaksun, mutta ette saa lehteä, soittakaa kassanhoitajalle, sillä on tiliotteet, joita se lukee kuin Suurta Kirjaa, ja näkee, puhutteko totta vai ette!

HUOMIO, HUOMIO, HUOMIO !!!

Jutut seuraavaan lehteen

1.4.-96

mennessä!

Terveisin

päätoimittaja ja toimitussihteerin

MIKROAJO 1996

Liikenneturva on suunnitellut nuorille ja nuoremmille tietokoneohjelman. Hankkimalla tämän ohjelman voivat nuoret ja vähän varttuneemmatkin tutustua pintaa syvemältä liikenteen ilmiöihin ja liikennekäyttäytymiseen. Kokeile olemista jopa auton (tai vaikkapa linja-auton) kuljettajana ja koe liikennöinnin ihmeellisyydet näyttöpäätteelläsi. Ohjelma antaa mahdollisuuksia mm. kokeilla nopeuden merkitystä toimintamahdollisuuksiin. Voit myös kokeilla ajamista pimeässä, tutkailla alkoholin vaikutusta ajamiseen, miettiä ajatko itse, vai ajaako puoliso tai anoppisi ajoneuvoasi ??? Ohjelma etenee käyttäjän tarpeiden mukaan, eikä se pyri antamaan yksiselitteistä näkemystä (= opettamaan vain ja ainoastaan yhtä oikeata toimintamallia), vaan antaa käyttäjän tehdä omat päätelmänsä asioista.

Liikenneturvalla on Internet-verkossa sähköpostiosoite, johon ohjelman käyttäjät voivat antaa palautetta ja tehdä ehdotuksia. (liikenne@sci.fi) Ohjelma vaatii Windows 3.0 tai uudemman käyttöliittymän. Asennusohjelma on valmiina yhdelle levykkeelle pakatussa Mikroajo-ohjelmassa. Hinta vain 150 mk.

Päätoimittajalla ja toimitussihteerillä oli hauskaa ohjelman ajossa. Kröhm.. höh.

**OSTA,
TILAA
JA
NAUTI**

Polvikatu 2 E
33100 TAMPERE
(931) 2122 156
Sähköposti: liikenne@sci.fi

Talvirallin kuvasato Jorma Saarimäen ja Pertsan kameroista.

TALVIRALLI 1996

Koska aurinko jo päivällä antoi hanteen lankeavalle varjolle pituutta, eikä pakkasmittarinkaan lukemat nousseet kuitenkaan liian ylös, saatettiin järjestyksessään 19. Talviralli viedä läpi perisuomalaisessa talvisäässä. Poikkeuksellisen kylmä talvi muistutti jälleen kerran siitä, että vain muistoissa voimme pitää niitä edellisvuosien tapaisia leutoja säitä, jotka aina ovat sekottamassa onnistuneita rallimatkoja, juoksevina vesineen ja kosteine puineen. Pitkään jatkunut kylmyys siis antoi toivoa kunnon talvirallieliksi ja niinpä Talvirallia odottikin taas kerran innokkaana.

Synkkänä pilvenä talvirallimoottoripyöräharrastuksen yllä kummitteli tosin tänä vuonna puntarointi siitä, minkä valinnan tekisi kahdesta päällekkäin osuvasta tapahtumasta.

Perinteiseksi muodostuneelle helmi-kuun ensimmäiselle viikonlopulle oli jälleen kerran osuvasti järjestetty, mainostajan keinoin ilmaistuna, perinteiseksi moottoripyöränäyttelyksi muutettu MP-96 näyttely. Omakohtaisesti ajattelin alunperin suoriutua molemmista, mutta kohtalonkädellä on aina kosketuksensa ja niinpä jouduin perjantai-iltapäivällä "pitkin hampain" sen tosi paikan eteen, että piti tehdä

päätös kumpi perinteisistä ketjuista katkeaa, joko jo Messuhallista/Dipolin ajoista 70-luvulta alkanut mp-näyttelyjen ketju vai Talvirallienketju. Asetin perustellusti Talvirallin etusijalle, koska olihan matkani lyhyempi Talvirallin messuamispaikalle kuin Tampereen eteläisen sataman messukeskukseen.

Perjantai oli eteläisessä Suomessa aurinkoinen ja kuivahko talvipäivä ja välillä melko navakastikin puhalleleesta tuulesta huolimatta ajoilma oli hyvä ja pääosa teistä oli mukavassa ajokunnossa, joskin osittain lumisia ja jäisiä. Illan pimetessä tähtikirkas taivas enteili pakkasen kiristyvän ja yön olevan kylmän.

Murronneva

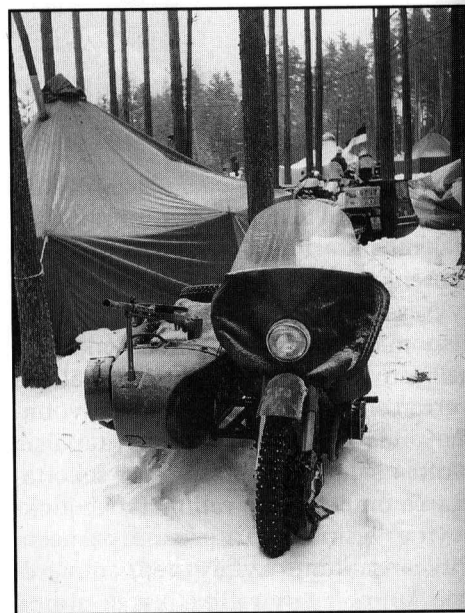
Pimenevä ilta oli kerännyt perjantain vaihtuessa lauantaiksi rallipaikalle jo 68 osallistujan joukon, joista lähes jokainen oli saanut nauttia ASMP:n eli ralli-isäntien tarjoamasta kuumasta mehusta ralliportilla, heti ilmoittautumisen yhteydessä. Myös tuliaisasuna, joka sijaitsi ns. illanviettorakennuksen kivijalassa, löylytti useamman pakastuneen talvimotoristin.

Järjestäjien pystyttämien kymmenen (9) puolijoukkueteltan kaminantorvista tuprahteli silloin tällöin tuuletomaan yöhön komeat urkupillisavut. Savunhaju leijui ilmassa ja iloinen puheenporina kiersi ympäri aluetta. Aluetta, joka oli telttakaveria lainaten "tosi upiaa, periinteistä pohojalaasta maasemaa, mihnä oon puuta, mäkiä ja tuulta eli juuri sellasta ko pitääki olla rallissa". Vain yksi kamina oli jätetty palelemaan ulos, jossa se kyljet kylmenneenä ja savutorvi kallellaan katseleli ylenkummastuneena rallilaisten

touhuilua ja ehkä ihmetellen kuunteli vetoaukkoonsa tunkevaa "DonnerWetter, Achtung, Alle aus, willst Du noch ein Bier zu haben" -pölinää. Kamina värjötteli yönsä ulkona, koska ulkomaalaiset eivät halunneet sitä seurakseen ja yötään lämmittämään. Toisaalla, joissain teltoissa olisi tarvittu lisää lämmitykseksi toista kaminaa tai edes siihen yhteen puita, tulihan se sieltä. No, aamu kuitenkin valkeni.

Talvirallia

Rallialue oli siis "ASMP:n motocrossradan alueella", joten kerhokämpä sai palvella puhvettina ja taukotupana, ja alueelta löytyi myös erittäin viihtyisiä ruokalarakennus, grillituotemyyntipiste, kahvituspiste ja muutamia hyviä nuotiopaikkoja. Kalusto oli jälleen kerran sitä perinteistä, siis

moottoripyöräkalustoa. Eräs osallistuja, joka oli ehtinyt käymään jo 96-näyttelyssä, kertoi polkupyörien olleen siellä taakse jäänyttä aikaa ja lähes samaan hengenvetoon lisäsi, että näillä rallipaikoilla näyttää suuntaus olevan toisinpäin. Totesi, tosin ymmärrettävästi, oikaisten heti perään, että niin Pystymettä kuin Talvirallikin kansoiteetaan näköjään nykyään moottoripolkupyörillä. Onneksi kyseinen rallilainen ymmärsi sulkea suunsa nähdessään "presidenttimallin Emma-pikakiväärillä varustetun sivuvaunun Uralin"

Kilpailuja

Lauantaipäivä pitää printeisesti sisällään erilaiset monipuoliset kilpailut, kuten perinteisentyylin tandemhiihto-

kilpailun ja milloin minkinlaisen järjestäjän superoivalluksesta kehittämän urheilutapahtuman. Tämänvuotinen erikoisuus oli lumikenkäjuoksu—tikakisa, jossa pyrittiin selvittämään sekä nopein juoksija että tarkin heittäjä samassa persoonassa varsin omalautuisissa oloissa ja välinein. Umpihangessa piti juostaman ensin noin 80 m matka, jonka jälkeen suoritettiin "eläinräökkäys" heittoviivan takana noin x m:n päässä olevaan tauluun, joka vaikeuden lisäämiseksi entisestään oli asetettu y asteen kulmaan heittäjään nähden, tai ainakin jotain sennepäin. Suoritukset olivat uskomattomia, upeita, henkeäsalpaavia, ja erittäin vauhdikkaita. Kun juoksuosuutuksesta, siis lumikengillä umpihangessa rämmittyään kierroksen, oli selviyty-

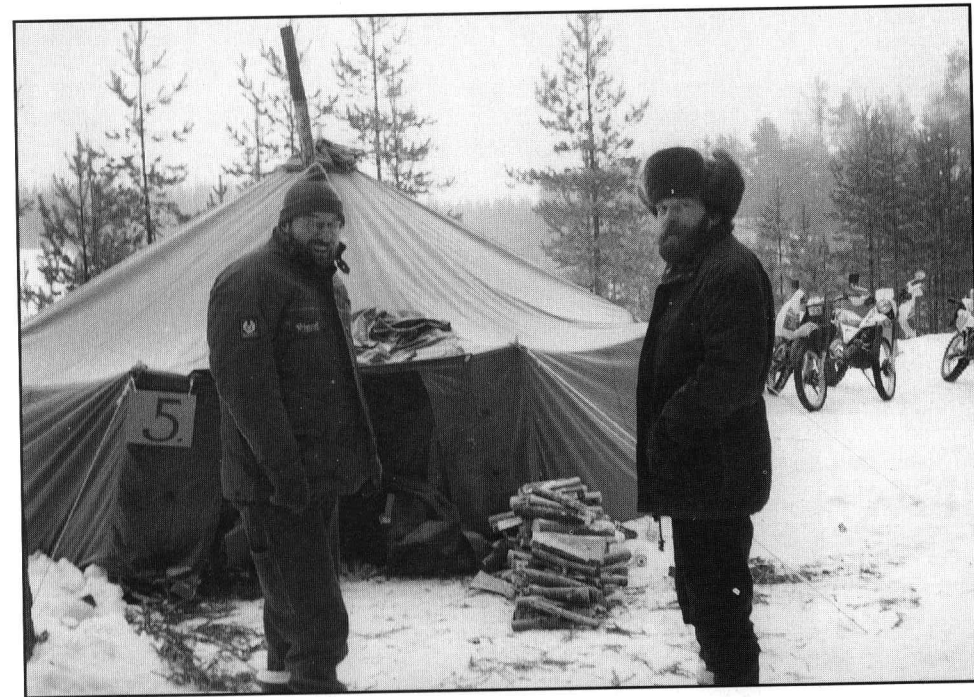
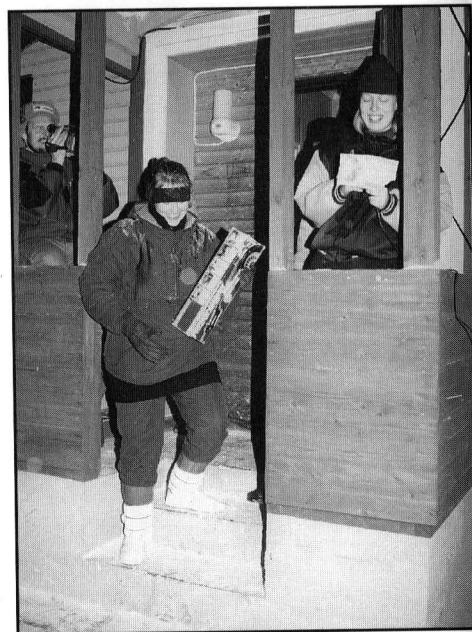

nyt heittopaikalle, niin tikkaparvi sai jos jonkinlaista käskyä lennolleen. Tarkoituksena tikanheitolla oli vähentää tuloksen pisteidenmukainen aikahyvyitys loppuajasta jne..., joku osui jopa tauluun.

Motoristien kummallista touhuamista ja himoa talviajamiseen ym. hauskaan yhdessä oloon liittyvään asiaan kävivät sitten päivällä myös tutustumassa valtakunnallisen kaupallisen televisiokanavan uutistoimituksen loppukevennysryhmäkin ja taas kerran tv-uutiset raportoivat moottoripyöräilijöistä.

Päivän urheilukilpailujen jälkeen ja televisioinnin jälkeen alkoi sitten ns. iltajuhlan eli "seremone-protocollaa" odottaminen, josta siitäkään ei hauskuus puuttunut. Viimeisenä kilpailulajina käytiin jälleen kerran perinteisentylyn pilsnerinjuontikisa, jossa nelihenkinenjoukkuein tyhjennettiin letkuilla imemällä pilsnerisammio tyhjäksi. Ilmeisesti raahelaisten omatekämä telttakamina pitää teltassa erittäin kuivaa ilmaa sisällä, koska tälläkin kertaa raahelaisiin imeentyi nopeimmin astiassa ollut pilsneri (2 l) ajan ollessa voittajajoukkueella vain 4,63 sek.

Illantarointituokioissa sitten taas kerran parannettiin maailmaa ja moitittiin mieletöntä maailmaa ja kaikkea moottoripyöräilyyn liittyvää negatiivisyyttä. Ihmeteltiin ministeriöiden nuijaa suhtautumista moottoripyöräjärjestöjen tekemiin esityksiin mm. tehorajoitusten suhteen olevissa siirtymäajoissa. Tosin oma kannatuksensakin oli tehorajoituksilla ja ainakin osasta nyt noin nelikymppisistä ja vähän sen ylikin olevista kuskeista muisti, että omakohtaisesti ovat joutuneet aloittamaan moottoripyöräharrastuk-

sensa ns. järkevästi eli ovat aloittaneet joko 69-80-100-125 ccm koneilla tämän talon harrastuksensa, eikä niissä kenenkään muistinmukaan ollut heti 1000 hevosvoimaa, mutta niihin sai sen rakennettua sitten kun taidot sen sallivat. Lämpöisessä yhteishengessä todettiin, että eivät tämänpäivän nuoret voi olla osaamattomampia kuin silloin ennenkään. On tietokoneet ja kaikki pelit sekä vehkeet, joita voidaan käyttää apuna.

Yksi mielenkiintoinen keskustelunaihe oli se, että miksi ihmeessä nuo uutistoimittajat aina otsikoivat kirjoituksensa meitä motoristeja ärsyttävillä tavoilla. Jos joku ajokortin omaamaton jässikkä lainaa joko luvalla(?) tai luvatta(!) jonkun toisen moottoripyörän ja kajauttaa sillä vaikka 3 promillen kännessä ilman kypärää seinää päin ja

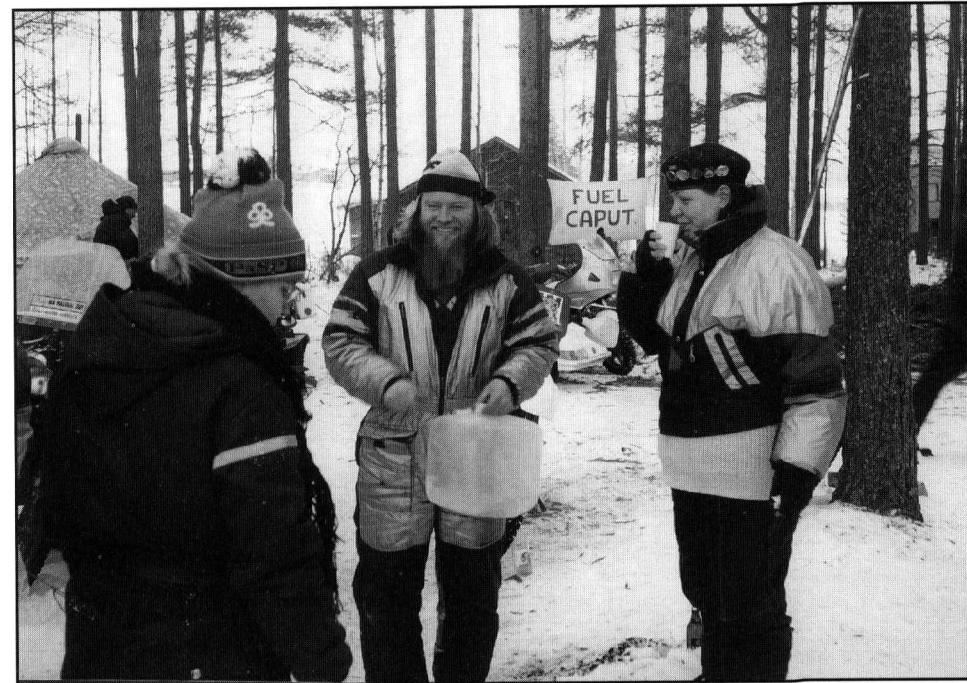
poistuu tapahtumassa saamiensa vammojen vuoksi tästä maailmasta, niin ei häntä välttämättä tarvitsisi kutsua motoristiksi. Onneksi yö pelasti ja piti siirtyä hyvin ansaitulle levolle, tosin ensin piti varmuuden vuoksi yrittää laulaa pariin kertaan Jaron, Peten ja kumppanien keralla mukaansa tempaavia motoristirillutuksia karaokebaarissa, jossa väki tuntui viihtyvän erittäin hyvin, vaikkei paikalla ollutkaan tarjoilua, siis myyntiä.

100 rikki

Sunnuntaiamu valkeni taas kerran ja aikaiset lähtijät kävivät jo varhain nauttimassa ruhtinaallisen ja ravitsevan aamupalan. Niin teki myös meidän teltallistemme, tai oikeastaan heti sen jälkeen kun erään seurueemme jä-

senen kaverintakin kadonnut pinssintausta oli saatu irroitettua karvoista, joihin se yön kiihkeinä, eikun pimeinä hetkinä, oli kai kadonnut tai sitten ei. Hanhenmarssia paikalle tarpoessamme saapui MP-69 kerhon puheenjohtajakin paikalle ja täydensi rallilaisten osanottajamääräksi tasan 99 henkeä.

Osanottajamäärästä keskusteltaessa todettiin, että joitain motoristeja on jäänyt tulemata tällä kertaa mukaan, koska mp-näyttely oli järjestetty tälle samalle viikonlopulle, jota ainakin talvimotoristien keskuudessa on pidetty jo vuosia perinteisenä Talvirallin viikonloppuna. Nyt mukana olleilta motoristeilta kysyttiin heti saapuessaan mielipidettä siitä, milloin jokaisen omasta mielestä olisi sopivin ajankohdta pitää Talviralli, huomioiden sen, että myös perinteisesti pidämme vii-

kon välin Norjan Kristalliralliin. Vastusten läpikäymisessä menee aikaa ja jonkinlainen hallituksenkokous tulee sen käsittelemään ja tekemään päätöksen seuraavasta ajankohdasta.

Rallista yleensä

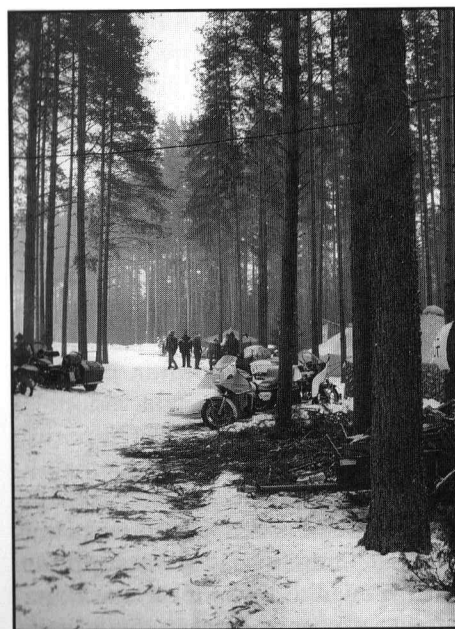
Ulkolaisten edustus tämänvuotisesa rallissa oli jälleen hyvä ja motoristiystäviämme saapui ralliin niin Espanjasta, Saksasta kuin Eestistäkin.

Osan ns. peruskävijöistä tiedettiin olevan messuosastoilla näyttelyssä, mutta olipa mukaan uskaltanut muutamia uusiakin kävijöitä. Nuoruus on valttia ja kun rallikipinän on kerran saanut niin mopollakin pääsee, sen todisti jälleen kerran Hannu H., joka päryytteli modifioidulla, (täyskatetulla, siis tuulisuojat, lepuuttajat sekä korkea

selkänoja), Tuntsalla ralliin. Matkalla oli kuulemma pieniä vaikeuksia, kun nuorenskaat eivät tahtoneet toimia, vaan niihin piti vaihtaa ilmat useamman kerran. Ainahan se kylmää, sellanen.

Päätös

Rallipaikka ja tapahtuman onnistuminen kokonaisuudessaan jätti jälleen kerran hyvän maun suuhun ja niinpä on mielenkiintoista jäädä odottelemaan mikä aktiivinen motoristiporukka ilmoittautuu kerhoisännälle halukkaaksi 20. Talvirallin järjestäjäksi ja pidetäänkö se perinteisesti jälleen helmi-kuun ensimmäisenä viikonloppuna. Vai siirretäänkö sitä suuria markkina-voimia palvoen ja kunnioittaen, vaikkapa vuodenvaihteeseen tai vapuksi,

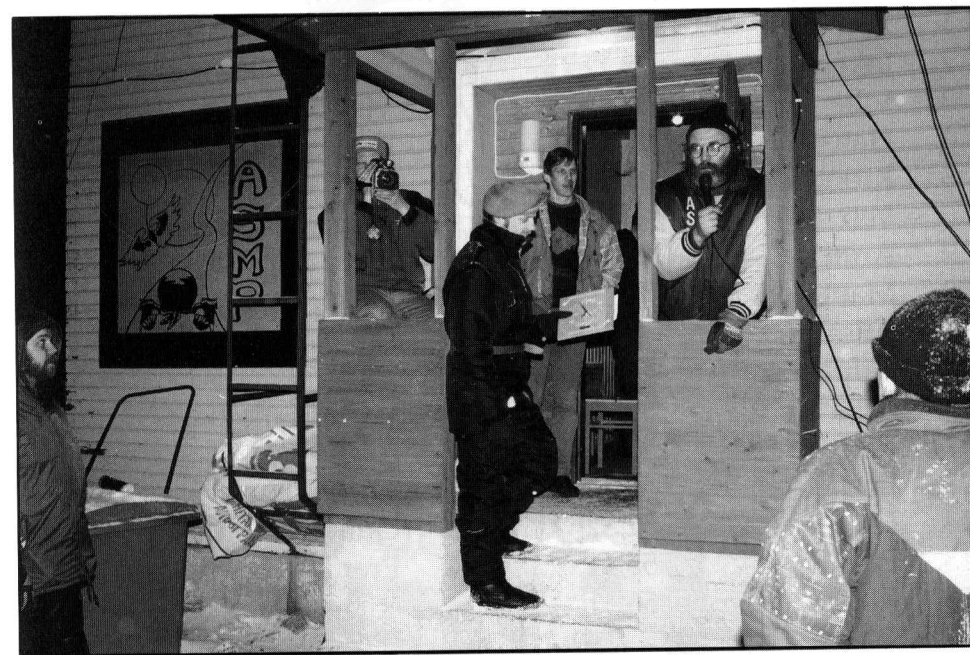
vai tehdäänkö oikein repäisevä liike ja aletaan uhoamaan ettei osteta enää moottoripyöriä ollenkaan, ellei mp- ja kypäränäyttelyä siirretä omalle paikalleen tammikuun kolmannelle viikonlopulle.

Piirteli Pertsu

Talviralli Winter rally 1996

02. — 04.02.1996. Alavus Suomi — Finland

Palkitut:

Pisin matka, ulkomaat (arvottu); Kurt Dreiv, Saksa 1050 km.
 pisin matka, kotimaa, naiset; Tuula Matkoski, Raahe 350 km.
 pisin matka, kotimaa, miehet; Matti Valtonen, Karhula 531 km.
 pisin matka, ulkomaat, matkustaja; Ulle Verrev, Viro 367 km.
 pisin matka, mopomiehet: Hannu Hauki, Tre
 pisin matka, matkustajat, ladies, Niina Leino, Kouvola
 pisin matka, matkustajat, playboys, Ari Lekander, Kouvola
 Kaikkien osallistujien kesken arvottu palkinto; Jorma Viemerö

Kilpailutulokset:

Lumikenkäjuoksu-Tikkakisa

1. Arto 12,90
2. Jokela 28,77
3. Ville 32,55
4. Hanski 32,88
5. Kitinoja 37,06
6. Veli 39,25
7. Antti 43,14
8. Matti Q 44,19
9. Anssi 44,93
10. Laipala 48,09
11. Iiska 51,77
12. Juki 52,26
13. Jaro 53,14
14. Hauki 52,32
15. Pekka 55,41
16. Masa 56,41

Naiset :

1. Tiina 59,44
2. Ulle 1,19,98

Tandemhiihto:

1. Protoway I 1,00,09
2. Aallon veljekset 1,02,41
3. Vinguttajat 1,04,16
4. Protoway II 1,04,59
5. Antti & Hanski 1,19,20
6. Niina & Arska 1,35,77
7. Tuire & Tiina 1,55,22
8. Jaro & Pete 2,44,24

Pilsnerinjuontikisa:

1. Raahe I 4,63
2. Raahe II 5,42
3. Omituiset otukset 5,82
4. Protoway 5,92
5. Litrahuulet; sammiot tyhjiksi

TALVIRALLISTA

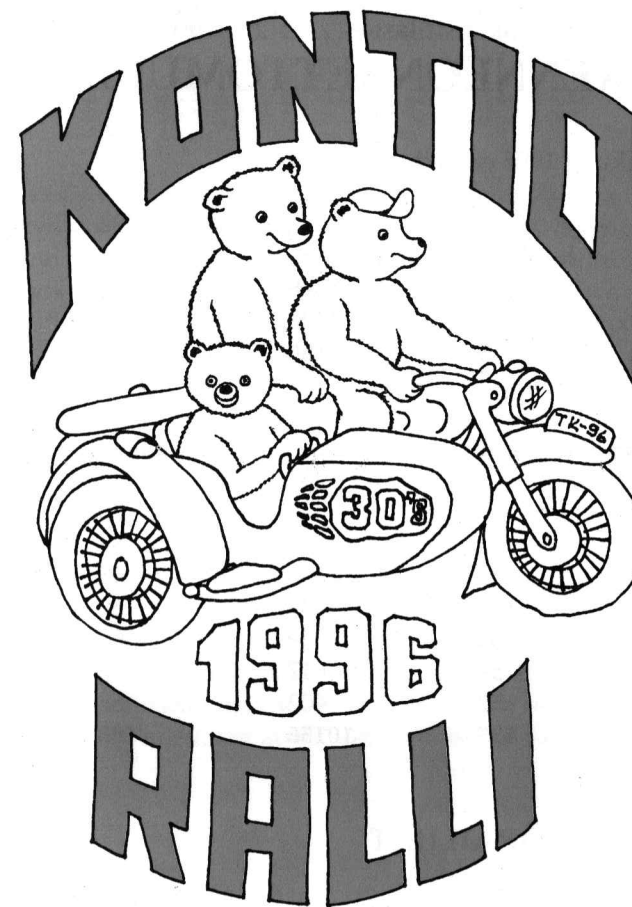
1. Löytynyt:

Saunapyöhe 2 kpl
villasormikkaat
nahkasormikkaat
posliinimuki
teräsmuki (itse tehty)

2. Kadonnut:

Kamera

Jos matkatavaroissasi on Sinulle kuulunut kamera tai jos tunnistat löytötavaroista omiasi, ilmoita asiasta kerhoisännälle, tiedot 3. sivulla.

5.-7. 7. 96

Ei ennakoilmoittautumista.

Hinta 140,- peritään kontrollipaikalla.

Alle 12-vuotiaat ilmaiseksi.

Kontrollipaikka: Alko Paltamo.

Kontrolli avoinna perjantai klo 9–
lauantai klo 18 välisen ajan.

TIELIIKENNEONNETTOMUUDET

Tammi-joulukuu (1995 ennakkotieto 1:95)

Sukupuoli	1995		1994	
	kuolleet	loukkaant.	kuolleet	loukkaant.
miehet	322	5848	330	4777
naiset	113	4308	150	3303
yhteensä	435	10156	480	8080

Ikäryhmittäin	1995		1994	
	kuolleet	loukkaant.	kuolleet	loukkaant.
0 - 6	8	207	9	175
7 - 14	20	833	30	684
15 - 19	51	1791	47	1380
20 - 24	31	1098	49	882
25 - 49	143	3839	162	3024
50 - 64	66	1339	67	1100
65 - 74	59	647	58	509
75 -	57	402	58	326
yhteensä	435	10156	480	8080

MOOTTORIPYÖRÄILIJÄT

ikäryhmät	1995		1994	
	kuolleet	loukkaant.	kuolleet	loukkaant.
0 - 6	0	0	0	0
7 - 14	0	14	0	10
15 - 19	8	283	6	221
20 - 24	2	50	2	45
25 - 49	3	92	2	86
50 - 64	0	7	0	2
65 - 74	0	0	0	1
75 -	0	0	0	0
yhteensä	13	446	10	365

Vähän liikennemerkeistä ja itsetutkiskelusta

Ihmettelen tässä julkisesti ja suureen ääneen, miksi nykytekniikalla ei saada aikaan järkevästi kelin ja liukkauden mukaan säätyviä rajoituksia. Saman turvallisuustason tuottava nopeus lie-nee todella erilainen kuivalla ja valoisalla kesäkelillä kuin pimeällä, räntäisellä ja jäisellä talvikelillä. Ajattele vaikka jarrutusmatkan pituutta.

Kuussa on käyty jo parikymmentä vuotta sitten. Kaikenmaailman mikro-tietokoneita ja kännyköitä on joka paikka väärällään. Täällä meilläkin ollaan jo pikkuhiljaa päästy siihen, että nopeudet vaihtuvat edes vuodenajan mukaan. Ehkä joskus, ensi vuosituhan-nella sitten voimme laillisesti ajaa valoisina kesäöinä hiukan lujempaa kuin pimeänä talviyönä.

Mainostaja ja viranomainen

Lueskelin Yamahan maahantuojan www-sivuja, ja huomasi, ettei jam-muista ilmoiteta tehoja. Taustalla kai-keti lienee ajatus, että tehoilla ei pitäisi kilpailla, vaan esimerkiksi ajo-omi-naisuuksilla tai turvallisuudella. Has-sua vain oli, että tonnisten sporttipyö-rien kohdalla sitten mainittiin, että "luokkansa paras teho/paino-suhde".

Kysyttäessä sivujen ylläpitäjä vastasi, että kuluttajansuojavirkaihminen tai joku muu samantyyppinen oli asi-aan puuttunut tai esittänyt toivomuk-sen tai jotain sellaista.

On kamalan hyvä, että meitä suojel-

laan. Tunnen suurta turvallisuuden tunnetta, kun ajattelen, että viranomai-nen valvoo, ettei minulle pääse synty-mään väärää mielikuvia. Toisaalta, sel-lainen pienempi epäily kaihertaa. Tuntuu, että on aika vaikea huolehtia sielun autuudesta tai jostain muusta mystisestä tämmöisillä rajoituksilla.

Eihän seksiäkään, esimerkiksi, saa-nut pitkään aikaan täällä Suomessa mainostaa. Sen julkinen esittäminen lienee edelleenkin kielletty, tosin poik-keuksiakin joissain ravintoloissa tiettä-västi on tehty.

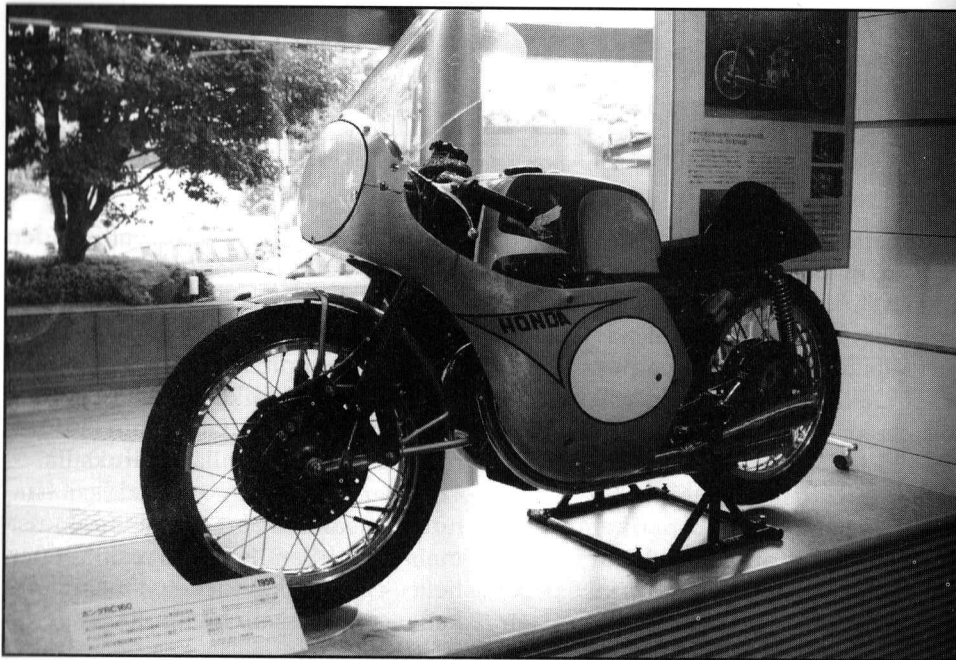
En kuitenkaan oikein usko, että ih-miset miettivät ko. aihetta yhtään sen vähempää tai enempää vaikkapa kol-mekymmentä — viiskymmentä vuotta sitten kuin nyt. Tuskin ovat teotkaan ainakaan oleellisesti muuttuneet.

Onkohan ihan viisasta?

Onkohan se ihan tervettä ajaa moot-toripyörällä? Litroitain helposti sytty-vää ja jopa räjähtävää nestettä jalkojen välissä, siinä alla kuumia osia ja kor-keita jännitteitä. Ulkoilmassa joutuu olemaan kaiken aikaa, talvella ei käy-tännössä pääse ajamaan. Kauhea vauhti välillä ja kaiken huipuksi vehje ei edes pysy itse pystyssä.

Tutkivaa historiaa

Entisaikaan jaappaninmoottoripyö-rien virtalukot olivat usein siellä va-

semmalla, edessä tankin alla, niinkuin muistatte. Motoristi-lehden tutkivat historioitsijat ovat nyt selvittäneet, miksi ne siirrettiin sieltä pois. Kyse ei ole käytännöllisyydestä tai viranomaisten vaatimuksesta eikä muustakaan järjellä löydettävästä selityksestä, vaan perin eläimellisestä seikasta.

Erään japanilaisen moottoripyörätehtaan ameriikkalaisen maahantuojaan parkkipai-kan vieressä oli koirien ulkoiluttamiseen varattu alue. Liekö siellä vieläkin, mene tiedä. Alue oli kuitenkin huonosti suunniteltu, siellä ei kasvanut juuri mitään, ja maastokin oli tasaista.

Osa pyörämyyjistä ja jopa muusta henkilökunnasta joutui, mainosmielessä tietty, käyttämään talon tuotteita sään salliessa.

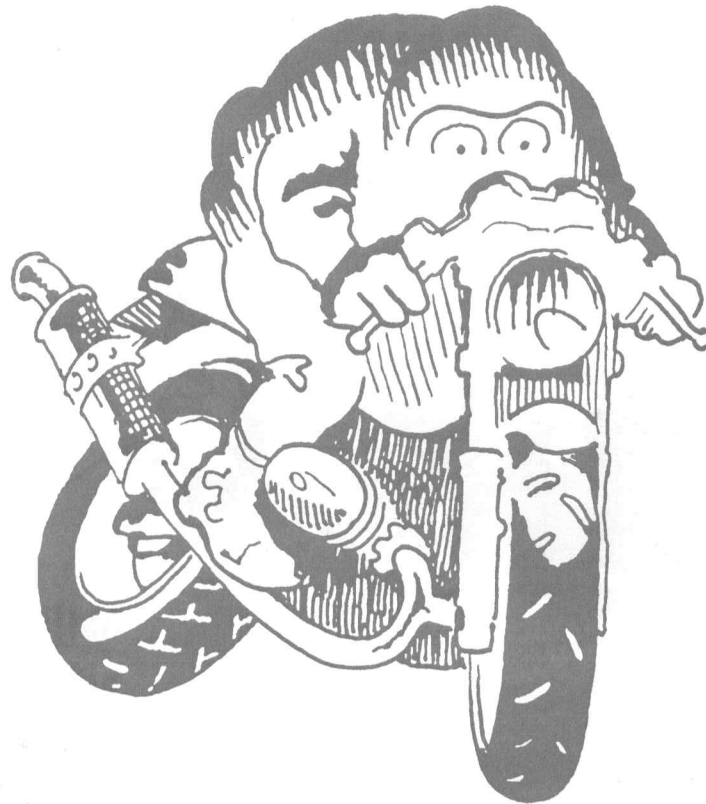
Kun avainta sitten parkkipaikalla päivän markkinointityön jälkeen sohit-

tiin sinne alas, niin aina joskus ajohanskas kastui. Joillakuilla pyörillä ilmeni jopa mystisiä vikoja, jotka johtuivat selittämättömästä kosteudesta. Oudot hajutkin vaivasivat. Kun sitten toimitusjohtajan pyörän virtalukko kerran oli täysin läpimärkä, pantiin mies vahtiin, ja syy selvisi. Tiedättehän, miten koirien on tapana nostaa takakoipea?

Samalla syy tietysti selvittää sen, miksi eurooppalaiset eivät moiseen virtalukon paikkaan juuri harhautuneet. Vanhoissa sivistysmaissa, tuolla itäisessä Aasiassa, koirakurikin lienee kokolailla tiukempi kuin täällä tapainturmeluksen Euroopassa. Siksi ruikaisut, jotka ovat täälläpäin itsestään selvästi pyöräsuunnittelijoiden arkipäivää, ovat vastaavasti japanilaisille insinööreille tyystin outoja.

Ripa

Onko Sinulla

yhdeksän henkeä?

Motoristi Survival

haluatko oppia

hallitsemaan pyöräsi
pitämään poltvaraa
tietämään enemmän pyörästäsi
tuntemaan iltesi ja varusteesi
selviytymään paremmin

- liikenteessä
- vaikeissa olosuhteissa
- ääritilanteissa

Motoristi Survival

18. - 19.5.96 Hallissa

- sisämajoitus Särkilahdessa, voit tulla jo perjantaina
- oma makuupussi
- sauna
- ruokailut: 2 x aamupala, 2 x lounas, 1 x iltapala
- kurssille mahtuu 50 ensimmäistä, joten varaa paikkasi ajoissa
- ilmoittautuminen **viimeistään pe 10.5 mennessä**

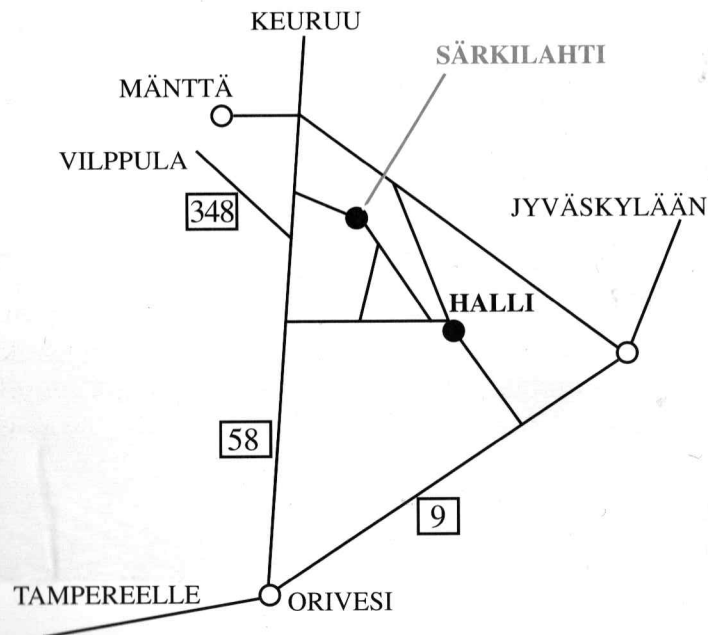
Pete Keski-Korpela

puh. (940) 550 4114 /vastaaja

fax. (931) 213 7634

- **hinta** alle 18 v. vain 125,-
muut 250,-

- järjestää **MP 69 r.y.** / Pirkanmaan Matkamotoristit

**BIKER'S
MOTOPORT
LIFESTYLE**

**PÄRÄSTÄ MIEHELLE,
PYÖRÄLLE JA PUSSILLE!**

Koska ei kuitenkaan ole sama, mitä pääliesi laitat tai millä pyöräsi varusteet, muista nimi Motoport. Sillä kun laatu, edullinen hinta ja mahtavat valikoimat ratkaisevat, nimi on Motoport. Jos et usko, käy katsomassa: soita ja kuulet lähimmän Motoport-jälleenmyyjäsi osoitteen!

Motoport miehelle!

Hätäpuhelin valittu 22
MOTOPORT Tampere
Puh. (931) 212 8888

Ostetaan

- **Matcles Major 500 cc, vm -67.** Takaiskarit, huonotkin ja satula.
- **BMW R250/52.** Nopeusmittari ja satula.
- **Royal Enfielf Clipper, vm -61.** Käynnistinpolkimen akseli.

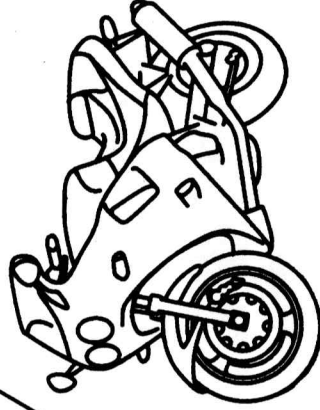
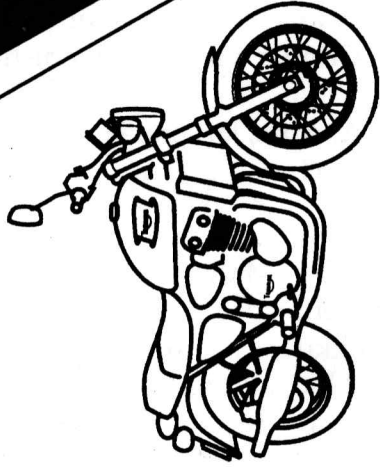
Puh. 287254 / A. Ania, Järvenpää

Myydään

- **Moto Guzzi Le Mans -89,** ajettu vain 29 tkm. Siisti vähäruokainen eurosportti. Mukana Giwin kolmen laukun teline + 2 laukkua, kaatumarauta ja toinen täydellinen pakoputkisto. Huollettu talvella, vain bensaa vaille ajokunnossa. Hintapyyntö 49 000 mk.

Puh. 949 - 761 577 / Tapsa, Seinäjoki

NYT SE ON AVAATTU

TRIUMPH OF HELSINKI

Lönrotinkatu 31, 00180 HELSINKI
puh (90) 643 805

VTT TRADING OY

TRIUMPH OF HÄRMÄ

Leinosentie, 62375 Ylähärmä
puh. (964) 484 6700, 484 6779
fax (964) 484 3700

Kesäloma -95 Euroopassa

Lomanviettovaihtoehtoja oli kaksi, joko 2-viikkoa etelän auringossa tai 3-viikkoa moottoripyörän selässä Euroopassa. Jälkimmäinen vaihtoehto houkutteli enemmän, joten päädyimme siihen. Sitten vain karttoja ja leirialueoppaita tilailemaan eri maiden matkailutoimistoista. Matkareitti ja määränpää löytyivät, aikansa kun mentiin kartalla es, taas. Ensikertalaisia kun Euroopanmatkalaisina ollaan, harkitsimme ensin matkaseuran hankkimista, mutta kun aikamme mietittiin tulimme siihen tulokseen, että voimme itse määrätä ajosuunnan ja nopeuden, kun lähdemme kaksistaan. Kielitaito meillä on hirvuinen, osaanhan n.30 sanaa Englantia ja vaimo kuuntelee sitä aivan sujuvasti, joten selviämme tilanteesta kuin tilanteesta.

Päivä oli 6.7.-95 kun matkaan lähdettiin, eikä jännittänyt yhtään. Ensin ajo Helsinkiin, josta jatkoimme Finjetillä Saksaan. Hytti oli 4-hengen turistiksellainen, eikä suihkua eikä WC:tä, mutta yllättävän "tilava" kahdelle. Sattamassa ennen laivaanmenoa tutustuimme muihinkin pyöräilijöihin. Helsinkiläispariskunta oli lähdössä Irlantiin, vaimo oli istunut pyörän kyydissä aikaisemmin huimat 3 km, eli kota satamaan, olis muuten hauska tietää mitenkähän on peffa kestänyt. Toinen oli sveitsiläispariskunta, joka oli ollut Suomessa lomailemassa. Tyttö puhui Suomea kuin suomalainen ikään, oli entinen vaihtari nääs. Laivamatka suju syöden ja nukkuen, joten se siitä.

Perjantaina klo 16.00 paikallista aikaa olimme Travemündessä. Tunne laivalta satamaan ajaessamme oli sama kuin etelän koneesta ulos tullessa, tukahduttavan kostea helle lyö vastaan. Passintarkastus kypärät päässä sujui ongelmitta, anti mennä vaan. Lähdimme Lybeckin keskustan kautta pikkuteitä kohti eteä-saksaa. Näkymät olivat kauniita, halkoihan tie läpi asutuksen jossa kaikki oli tip-top, eli puutarhat kukkivat ja talot olivat kauniita. Tätä kaikkea vaille olisimme jääneet jos olisimme valinneet moottoripaanan. Ensimmäisen yön suunnittelimme viettää Cellen leirintäalueella, ajoaikaa piti kulua noin 2,5 tuntia, mutta tosi on tarua ihmeellisempää, sillä aikaa kului 5 tuntia, emmekä edes ajaneet harhaan kuin n. 4 km. Saksalaisille voimme kyllä nostaa hattua, sillä samalla hetkellä kun pysähdyimme tutkimaan karttaamme oli ystävällinen herrasmies auttamassa ja asiat selvisivät ilman kielitaitoakin.

Cellen leirintäalue oli puistomainen ja siisti, peseytymistilat ihan hyvät vaimoväenkin mielestä. Aamuaurinko paistoi ja helle jatkui, lomailijan ihanne, nahat niskaan vain ja tienpäälle. Määränpäämme oli Unkari (Balaton ja Budabest), joten edellisen päivän matka kertoi, että pikkuteillä aika tuplautuu ja niinpä sen vuoksi ja ehkä vähän helteenkin, päätimme antaa sen veran periksi suunnitelmista, että käytämme myös moottoriteitä, ensikertalainen kun ei vielä tiedä kaikkea. Seu-

raava etappi oli Wyrzburgin lähellä oleva leirintäalue. Illalla kylältä kantautui musiikkia, mutta emme jaksaneet mennä katsomaan, koska matka uuvutti meidät jo aikaisin illalla, aamulla sitten harmittelimme kun tajusimme, että kylässä oli ollut isot kyläjuhlat, mitä kokemusta paitsi jäimme.

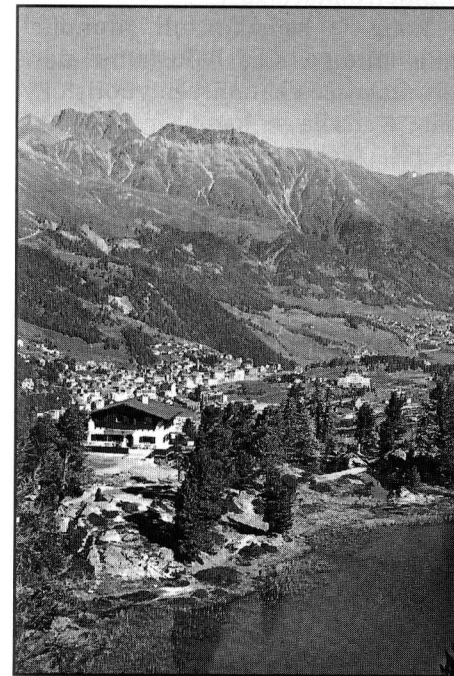
Matka jatkuu... osittain pikkuteitä ja autobaanoja sama helle seurana, ihanaa!! Seebrugkin leirintäalue oli kuten muutkin, puistomainen ja kaunis, kiitos saksalaisille. Tällä kertaa emme myöhästyneet kyläjuhlihtakaan. Aamulla taas matkan kohteena Itävalta ja Graz. Salzburgista lähdimme ajamaan pientä vuoristotietä, (suosittelemme jokaiselle). Ajoimme ja nautimme sillä maisemat olivat huikaisevan kauniita. Saavuimme viimein kauniin

seen ja idylliseen vuoristokaupunkiin, toivoimme tämän olevan Graz, mutta ei, vielä oli 160 km jäljellä. Maisemia katsellessa aika kului mutta ei kilometrit. Tämä olisi ihana kylä paikka yöpyä, mutta tuleehan noita... Saavuimme Graziin n. klo 13.00 ja totesimme, että se ei ole meidän yöpymispaikkamme, suoritamme pyörän ja itsemme tankkauksen ja aiomme jatkaa matkaa. Pyörä kuitenkin ei suostu ottamaan kierroksia, paukkuu ja tärisee vain. Tarvitaankohan nyt... sitä hyvää kieliä, mutta ei, toinen tulppa simahti, "HUH". Ajamme eteenpäin, kohti Unkaria ja päätämme, että seuraavassa kauniissa kylässä yövyimme, mutta ensimmäisen veroista ei tullut koskaan vaan päädyimme Unkarin rajalle. Tässä vaiheessa kartanlukijan huumorin-

taju oli jo hiukan kovilla, sillä olimme istuneet pyörän kyydissä n 7 tuntia 35 °C:n helteessä. PIENEN neuvottelun jälkeen päätimme kuitenkin ajaa Balatonille eihän sinne ollut kuin 150 km. Edessä suora tie, mutta myös autojono ja 40 km nopeusrajoitus. Eipä muuta kuin ohi vain, takapenkkiäisen tutkahuomautuksista huolimatta. Ja niinhän siinä kävi, että virkavalta oli hetken kulutta vastassa. Uskookaa tai älkää mutta kuulin hiukan naispuhujaa! Sinne vain tielaitaan odottelemaan maksuvuoroa, espanjalaisen auton viereen. Espanjalaisten maksaessa n. 100 mk:n sakkoo mietin, että mitähän se on meikäläiselle kun tuli siinä hiukan VIIHDYTELTYÄ. Passi kiitos, ... hiukan epäilevä ilme ja kysymys, olemmeko todella suomalaisia ja ajaneet tuolla sieltä asti? Tuohon oli helppo vastata YES. Pieni hetki harkin-

taa... katse espanjalaisiin, jonka jälkeen neuvo, että ajahan hiukka varovammin ja hyvää matkaa, eli se pitää paikkansa, että unkarilaiset ovat ystävällisiä ja vieraanvaraisia meille suomalaisille. Polttoaine on loppumaisillaan, joten parasta kai katsella huoltamo. Ensimmäinen on remontissa joten eteenpäin vain. Toivottavasti varatankki riittää. Huoltamo näkyvässä, taas selvittiin. Pyörä mittarin viereen ja kypärä nopeasti pois päästä sillä on todella kuuma n. 40 °C. "Pensapoika" n. 50 -vuotias mies saapui heti tankkaamaan mutta huomattessaan FIN -merkin pyörämme visiirissa, teki heti kovan kysymystulvan, johon osasimme vain hymyillä. Paikalle tuli toinen mies joka osasi hiukan Englantia, joten aloimme heti "rupatella" innokkaasti. Meille siirrettiin välittömästi pöytä ja tuolit varjoisaan ja tuuliseen paikkaan ja tarjottiin kylmää juotavaa. Neuvoja jaeltiin mistä kannattaa ajaa Balatonille ja missä on hyvä yöpyä. tuntui kuin meitä olisi odotettu sinne jo pidemmän aikaa. On jo ilta, väsy, nälkä hiki ja jano kun saavuimme Balatonille. Nyt ei enää metriäkään vaan ensimmäinen leirialue tai mikä tahansa kunhan on huone ja suihku. Löysimme sen, vain 140 mk/yö suihkulla IHANAA!!!

Aamu valkeni kuten muutkin aurinkoisena ja kuumana, nyt vain rantulle ja uimaan. Unkari on puheiden mukaan halpa maa ja niinpä ajattelimme kokeilla sitä iltasella ruokaillessamme. Ruokalista olikin saksankielinen, joten summassa tilaamaan. Alku-ruoka "mitä lie", lämminruoka "mitä lie", viini ja jälkiruoka, meneeköhän yli satasen kahdelta... , eipä mennyt. Halpaa ja myös hyvää oli kaikki mitä

söimme. Illalla menimme tutustumaan viereiseen kuppilaan, siellä kun kuului ihmisillä olevan vallan hauskaa. Päätimmepä tilata oikein IRIS COFFEET, mutta siitpä meinasi tulla pulma, sillä he eivät tunteneet ollenkaan länsimaista juomaa. Niinpä yritimme perua sen ja ottaa jotain muuta, mutta tarjoilijapa halusi tuoda meille nimenomaan sen paukun, joten "hyvällä" kieli- ja piirustustaidolla selvitimme paukunteen niksit tarjoilijalle ja saimme sitä mitä halusimme. Samanlaiseen kärsivällisyyteen ja ystävällisyyteen törmäsimme jatkuvasti.

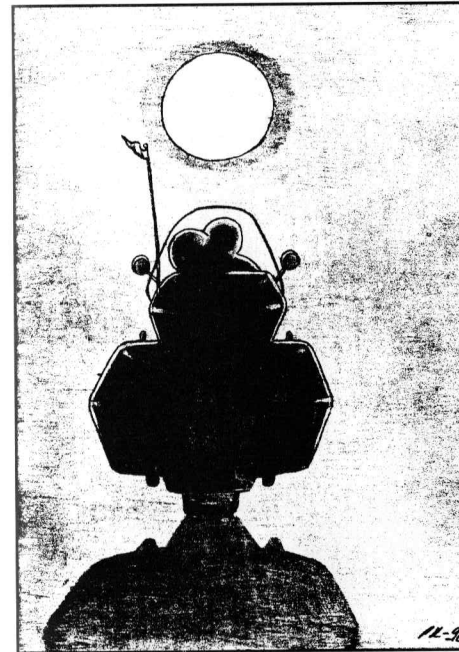
Parinpäivän löhöilyn jälkeen vaihdoimme paikkaa Balatonfyredille josta löytyi yksityismajoituksesta kaunis yksiö omakotitalon yläkerrasta, hintaa 240 mk/yö kaikkiin mukavuuksin. Balatonfyred on turistien suosima lomakohta jossa riittää kyllä elämää kaikkeen makuun. Taas pari päivää ja sitten kohti Budabestiä ja ah... ostoksille (vaimon kommentti), olihan tankin päällä vielä vähän tilaa.

Budabest olikin jo melko suuri kaupunki n. 2 milj. asukasta. Hotelliin yöksi, tottakai. Nuorisohotelli oli täynnä, mutta onhan noita muita ympärillä useampiakin. Käynpä kysymässä tuossa komeassa..., 900 mk/yö 2-h huone, oho taitaa olla liikaa meidän kukkarolle, seuraava 800 mk/yö ja kolmas 700 mk/yö, kiitos piisaa, taidammekin katsella leirialueen. Tunti ajoa edestakaisin ja siinä se on, iso siisti alue, jonka yhteydessä motelli, joten sinne ensin. Hinta 240 mk/yö aamupalalla ja isolla uima-altaalla melkein terassimme edessä, aivan kohtuullista.

Aamulla kaupunkiin paikallisjunalla, jonka asemalta piti käsitksemme

mukaan olla jatkoyhteys keskustaan, emme vain löytäneet sitä, mutta onpa tuossa vapaa taksi joten loppumatka silla, hintakin vaivaiset 18 mk, kyllä kelpaa ajella. Mutta kyllä maalaispoikaa osataan myös kusettaa, sillä sama matka toisinpäin oli 180 mk. Vaimo lupasi lähettää Suomesta keskarikortin kyseiselle hemmolle. Kun haluaa nähdä suusta, ja kaunista ja ihmisiä, niin niitä ainakin löytyi Budabestista ja hintatasokin oli suurkaupungin luokkaa paitsi tietysti kalja. Mennessämme illalla leirialueen ravintolaan syömään, hölmistyimme täysin kun ruokalistan saatuaamme vaimo löysi sieltä suomenkielisen sivun. Ensimmäisen kerran matkamme aikana tiesimme mitä tilasimme ja söimme. Pöytänaapureiksikin sattui vielä suomalainen 4 -henkinen perhe joka oli matkassa autolla.

Sitten olikin aika kääntää keula kohti kotia ja samalla tuli suunnitelmiin muutos, sillä halusimme sinne itävaltalaiseen kauniiseen vuoristokylään. Kartalla se kantaa nimeä BAD ISCHL. Ajelemme moottoripaanaa ja edessämme hämmöttää 3 km tunneli ja silloin se tapahtui. Pyörästä katosi kolme kertaa virtanen n. pariiksi sekunniksi kerrallaan juuri ennen tunnelia, (hiukka kylmäsi). Ajoin vain tunneliin, kun en voinut pysähtyäkään, ja toivoin ettei pyörä sippaa sinne. Vikaa ei jälkepäin löytynyt mutta jokaisena ajopäivänä se toistui pari kertaa, taisi olla jonkinmoista matkaväsymystä. Tätä kirjoitellessamme istumme yhdessä Bad Ischlin apartamentoksessa, maistellen juustoja, makkaroita ja viiniä (NAM). Ja nyt tämän hikisen Urakan jälkeen lähdemme olusille kylän keskellä olevan n. 7 -metrisen päi-

vänvarjon alle missä on viihtyisiä ravintola.

Kotimatka alkaa nyt oikein todentella sillä olemmehan olleet 8 vrk melkein paikallaan. Itävalta ja kauniit vuoristomaisemat jäivät taakse ja matka jatkuu kohti Bruchkia ja ehdimmekin illalla määränpäähämme josta löytyi taas viihtyisiä leirintäalue. Aamulla jatkoimme matkaa ja menimme entisen Itä-Saksan puolelle, siellä oli kaupungit ja myös leirialueet tosi surkeassa kunnossa ja niinpä ajoimmekin niin kauan, että pääsimme rajan länsipuolelle ennenkuin yövyimme.

Loppu onkin ajoa ja yöpymistä, reitinä Tanska ja Ruotsi. Ruotsissa meidät palautettiin taas todellisuuteen reilun kahden viikon helteen jälkeen, sillä siellä oli niin kylmä aamulla herätes-

sämme, että jouduimme vetämään heti villapaidat ja nahat niskaan, että olisi tarjennut edes aamukahvit keitellä ennen matkaanlähtöä.

Yhteenvetona voisi näin lopuksi todeta, että hyvin kehnollakin kielitaidolla voi tehdä onnistuneen reissun Eurooppaan. Haluamme myös rohkaista kaikkia niitä muutaman sanan Englantia tai mieluummin Saksaa puhuvia, jotka haluaisivat reissuun lähteä, että hankkikaa ihmeessä Suomessa olevista eri maiden edustosten yhteydessä olevista matkailutoimistoista esitteet, leirialuekartat ja kaikki muu tärkeä info ja tehkää suunnitelmat ja lähtekää matkaan, ette varmaan tule katumaan. Matkaan kannattaa ottaa mukaan myös aimo annos tervettä maalaisjärkeä ja hurttia huumoria.

Todellista hätätilannetta, (pyörä sippaa, vakava sairaus, kolari yms), varten kannattaa ottaa mukaan eri maissa olevien Suomen edustosten yhteystiedot sillä heiltä saa aina tarvittaessa apua.

Pyörämme on, vanha virkakäytössä ollut bokseri BMW R100 RS cm -82, joka pienistä kepposista huolimatta toimi moitteettomasti ja toi meidät turvallisesti kotiin. Kilometrejä reissulla kerätyi vajaa 6000 km ja aikaa n. 3 -viikkoa.

Hyviä ajokelejä kesälle -96 toivottaen

Motoristit Pohjanmaalta

Ensimmäinen mp- näyttelyni

Oli kiva päästä matkailemaan oikein linja-autolla äidin ja eno-miehen kanssa. Isä joutui omaksi harmikseen jäämään töihin korjailemaan Tuli-Kukon vierailun jälkiä. Unelmien- ja haaveidenkeräilijä- sedälläkin taisi olla kiireitä MP-näyttely viikonloppuna; sen verran paljon näytti liikkeellä olevan ihmisiä, joilla oli hiukan haikea katse silmissä ja kuolatip-pa suunpielessä.

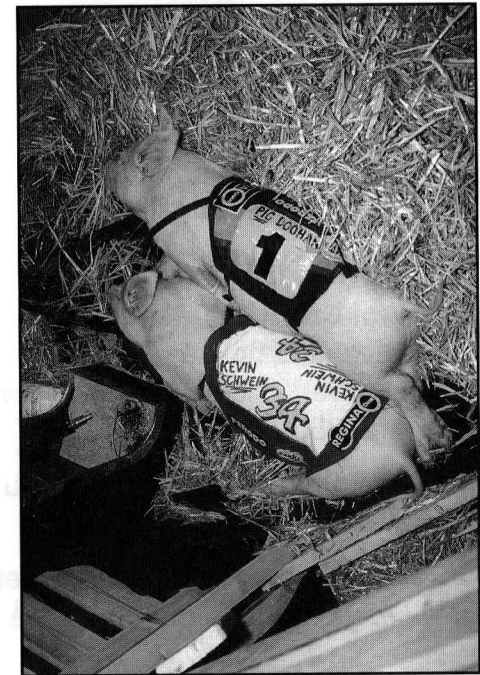
Minäkin odotan innolla, että pääsisin taas ajelemaan. Vanhempani tosin yrittävät selitellä, että pitäisi ensin opetella istumaankin... Mutta mitä turhia, olinhan jo viime kesän ahkeraan kyydissä, tosin äidin mahassa, mutta mitäs pienistä si-

vuseikoista. Taisivat useimmat näyttelyssä käyneet toivoa, että olisivat tiellä taas tai pääsisivät opettelemaan moottoripyöräilyn jaloa taitoa.

Onkohan moottoripyöränrakentajasediltä loppuneet uudet ideat muotoilun suhteen kun näytti siltä, että "vanhat mallit" olivat vallitsevia. Ovathan ne hienon näköisiä "klassikoita" vaan oli ne oikeasti vanhat pyörät hienompia.

Oli siellä näyttelyssä minullekin sopivan kokoinen pyörä, se sellainen pieni raaseri pöydän päällä. Taitaa kuitenkin käydä niin, että pitää ensin opetella ajamaan kolmipyöräisellä mopolla. Vaan haaveillahan aina saa. Niinkuin taisivat haaveilla ne pikku possutkin siellä näyttelyssä; tuskinpa vainen moottoripyörästä vaan viileästä mudasta ja raikkaasta vedestä.

Näyttelyterveisin Pyry

Asiaa jäsenkortista

Jäsenkortti vuodelle 1996 toimitetaan jäsenmaksunsa maksaneille MP-69 r.y. -jäsenille joko seuraavan lehden yhteydessä tai muuten huhtikuun aikana.

Hallitus

Uusia ja käytettyjä BMW Boxer -osia

Ismo Vaara

Puh. 915 — 6883 290
915 — 6871 717
940 — 5524 515
fax 915 — 6883 290

Myytävänä

BMW G/S -81, ajettu 180 tkm. Poskiraudat, 1 sivulaukku. Hp 24.00 mk

BMW R100 RS -83. Myydään osina.

Kawasaki KLX 250 4 -tahtienduro. Rempan jälkeen 0 km. Uutta: mäntä, venttiili, nokka-akseli, ketjut ja rattaat. Ajettu vain n. 14 000 km. White power -iskarit. Piikkirenkaat mukaan. Vaihdoissa käy BMW -osat. Hp. 7500 mk.

BMW värillisiä moottoripyöräjulisteita 20 — 30 -luvulta (kopio), 3 erilaista, koko A3. 45 mk/kpl.

Ostetaan — Myydään — Vaihdetaan
BMW -osia, varusteita, tarvikkeita.

Tapautui Tropiikissa -94

Oltiin tulossa Juhannus-reissulta Emolahdelta, (mistä meidät melkein kidnapattiin Kaijaaniin, tai ainakin minut oli jälleen kerran jätetty ulkopuolelle neuvotteiluista, missä päätöksiä tehdään... Kumma juttu?!) ja jatkoimme siis Kaijaanin kautta Kuusamoon, missä kaikkia sai alkunsa...

Oltiin leirydytty (siis!) Tropiikin leirintäalueelle; Perhe Laitiset, Eija&Lepe (kaaparit Kajaanista), sekä heidän assistenttinsa vaimoni Anne, ja olipa minutkin jostain ihmeen syystä kelpuutettu mukaan...?!

No jonkunhan se on oltava siinä "kärsijän roolissakin", missä me kuskit kuljemme...

Asiaan!

Muut olivat jo nukkumassa, ja me yö-kyöpelit vielä wirittelimme juttujamme hämyisessä yössä, kun Pete yht'äkkiä tokaisi: "Pitäis tehdä joku vähän wauhdikkaampi biisi wälillä, silloin (taas kerran, eikä oo tawaksi tullut) päässäni naksahiti jokin, ja yhdessä Peten, sekä tuhansien, ellei peräti Millljooniwen Pikku-apulaisten kera aloitimme wirittämään seuraawanlaista biisiä, wai pitäisikö tässä nimenomaisessa tapauksessas sanoa wehjetä ?!

WARNING !!!!!

Sachi-kuskit pitäkää pipoistanne kiinni,

SILLÄ NYT TULEE

Säwel: Popedan Suuret setelit
Sanat: Turo & Peto

HUM — PAPP — TUNTURI

Mulla toisien mielestä lienee, tuo turha Tunturi wain
waikka wiritin ja laittelin ja kiillotin ain
mua toiset ne pilkkasi wain, pa-pa
mua toiset ne pilkkasi wain.

Tuo kauppias matkaan mun laitto, hywät neuwot mä mukaani sain
käännä kaasua tosi warowasti wain
on Tunturi sun allas ain, pa-pa
on tunturi sun allas ain.

Annan toisten mä yritellä Sachilla waan
ei ne kiinni mua saa
kun mä Tunturini laakista käyntiin taas paan
työnnä sinä poika Sachias waan, pa-pa
työnnä sinä poika Sachias waan.

Kun kolkyt vuotta on mennyt, jätkä missä Sachisi on?
waikka allain Tunturi jo wanha on
niin yhä se on woittamaton, pa-pa
yhä se on woittamaton.

#Annan toisten mä yritellä Sachilla waan
ei ne kiinni mua saa
kun mä Tunturini laakista käyntiin taas paan
työnnä sinä poika Sachias waan, pa-pa
pole pole poika Sachias waan # (toisella pa-pa)

Et Tunskaani sä omakses saa, pa-pa
et Tunskaani sä omakses saa.

Missä olet, Parru-Kalle ?

Jos puhutaan persoonallisista kulkureista, niin Parru-Kalle pitää ottaa silloin huomioon. Mutta missähän mies lienee nykyään?

Siitä on nyt melkein kymmenen vuotta kun tämä tapahtui. Huvittava tapaus, joka näytti kerralla että millainen mies tämä Parru-Kalle on.

Kävelimme järven jäällä, oli tarkoitus mennä katsomaan että oliko yön aikana tullut Kallen iskukoukkuihin saalista. Jäällä oli auto, Range-Rover, ja sen vieressä pilkki kaksi miestä.

Parru-Kalle halusi että menemme katsomaan millaisia herroja noin hienolla autolla ajaa järven jäälle. Varmaan Helsingistä, hän mutisi hiljaa...

Miehet huomasivat tulomme, mutta eivät näyttäneet sitä. Toinen heistä siirsi ongen vasempaan käteensä, ja otti toisella kädellä pilkkihaalarin rintataskusta matkapuhelimen. Sitten se alkoi isolla äänellä puhua jostain tilausten vahvistuksista. Toinen puolestaan nousi ylös, ja kävi auton etupenkiltä ottamassa ryyppyä. Meihin päin ei kumpikaan vilkaissut, vaikka olimme enintään viiden metrin päässä niistä.

Tilausvahvistusmies pani puhelimensa takaisin taskuun ja kävi myös ryyppyllä. Parru-Kalle yskäisi pari kertaa, mutta ei vaikutusta. Eikä ryyppyä.

Tönnäisin Kallea käsivarteen, merkiksi että voitaisiin vaikka jatkaa matkaamme. Kalle pysyi kuitenkin paikallaan eikä ollut huomaavinaan

merkkiäni. Äkkiä toinen pilkkijöistä alkoi vetämään siimaa jäälle. Koukkuun oli napannut kookas hauki, joku parikiloinen. Miehellä oli selviä vaikeuksia saada se kiskotuksi ylös avannosta.

Mies meni ihan sekaisin upean saaliinsa vuoksi, se ei tiennyt mitä sille olisi tehnyt. Hyppi vaan edestakaisin. Toinen mieskin innostui ja kävi kahteen kertaan ottamassa ryyppyä.

- "Mitäs sanotte kaverit, eikö ole komea kala?" sanoi hauen saanut ja nosti sen Kallen silmien eteen. Siinä samassa Kalle nappasi vyöllään roikkuvasta tuesta pitkän puukon, heilautti sitä kerran, ja miehen kala katkesi niin ettei siimassa enää roikkunut kuin pää.

- "Ettei vaan olis alimittanen?" sanoi Parru-Kalle sellaisella äänensävyllä, että olin varma pian joutuvani todistamaan miestappoa.

Pilkkijät tuijottivat hetken aikaa Kallea ja sen pitkää puukkoa, ja sanaakaan sanomatta keräsivät tavarat maastoautoon. Lumi pölytyen ne lähti pois.

Parru-Kalle otti päättömän hauen ylös jäältä, laitto sen reppuunsa ja lähti kävelemään kohti sitä niemen-nokkaa jossa iskukoukut olivat.

AJS ja mitä niitä oli...

Parru-Kallea ei kai kukaan sano motoristiksi, vaikka sillä niitä pyöriä mon-

ta olikin. Itse muistan parhaiten sen viissatasen AJS:n jolla Kalle ajoi työmatkat, oli kesä tai talvi.

Kerran ongella ollessamme hän intoutui kertomaan ajamisistaan. Oli ollut tarkoitus mennä läheiseen kylään tansseihin, nuorempi veli kyydissä ja AJS alla. Matka loppui kumminkin kesken jo paljon ennen tanssipaikkaa kun pyörä ei mutkassa suostunutkaan kääntymään sinne mihin kuski halusi.

Parru-Kalle syytti siitä ensin pyörää, mutta myöhemmin antoi senverran periksi että myönteli asiaan ehkä vaikuttaneen sen että oli tullut juoneeksi puolikkaan pullon kotipolitoista.

Yhdellä toisella tanssireissulla Kalle solmi niinsanotun vakavamman suhteen; tyttö suostui Kallen pyörän kyytiin. Piti ajaa Kallen kotimökille ja jatkaa sitä mikä tanssilavan nurkan takana alkoi.

Niihin aikoihin tiet olivat kuoppaisia, eikä Kalle ole kai vielääkään ihan varma että minkä kuopan kohdalla se tyttö putosi AJS:n kyydistä pois...

Nimensä mukainen

Laskujeni mukaan Parru-Kallen pitäisi nyt olla melkein kuudenkymmenen. Ei siis mikään siloposkinen hymy-poika enää, niinkuin joskus nuorempana.

50- ja 60- luvuilla talojen emännät tosiaan pelkäsivät tyttäriensä puolesta. Tyttäret sensijaan olivat kovin mieltyneitä tähän rentoon jätkään, ja aittojen ovet aukesivat melkein aina kun Parru-Kalle niin halusi. Sitäpaitsi, uskoisin tietäväni syyn Kallen lempinimen etuosaan...

Kun miehellä oli hurja luonto ja moottoripyörä alla, niin arvaahan sen

että siinä tuli virkavallan kanssa myös sanomista.

Parru-Kalle oli osuuskaupan pihalla, kun nimismies tuli ja sanoi että ei saa huudattaa sitä moottoripyörää turhan kovaa koska ihmiset olivat valittaneet metelistä.

- "Nimismies laittaa nyt korvan tähän ja kuuntelee kuinka leijona karjuu!", sanoi Parru-Kalle ja veti AJS:n kaasuvaijerin kireälle.

Samana kesänä se nimismies osti uuden viisisataisen Triumphin itselleen...

Linnareissu

Kerran sitten kävi niin, että Kalle ajoi taas moottoripyörällä yhden pikkukylän tanssipaikalle. Niihin aikoihin ei moottoripyörät olleet kovinkaan pidettyjä kulkupelejä, ja tämän sai Parru-Kallekin kokea.

Siihen oli tullut muutama nuori kaveri, kehuneet että kohta pärinäpoika saa nenän päälle. Ne oli järjestysmiesten omia poikia, joten eihän siihen kukaan mennyt väliin.

Kun ne sitten alkoivat tönä, oli Kalle ottanut nahkatakkin taskusta puukon ja vähän kai siinä hermostunutkin, koska oli tehnyt reijän yhden kaverin käsivarteeseen. Kalle joutui putkaan, puukko meni valtiolle, ja käräjillä tuli puolen vuoden tuomio. Ei mitään ehdonalaista niinkuin nykyään, vaan suoraan tiilenpäitä laskemaan.

Tämä tapaus aiheutti sen, että kun Parru-Kalle vapautui linnasta ei hän enää halunnut käydä missään missä oli paljon ihmisiä. Mies muuttui tykkäänään, teki työnsä ja ryyppäsi kämpällä viikonloput.

Toinen takaisku oli, kun Kalle meni

laittamaan nimensä lainapapereihin. Sisar oli mennyt avioon yhden Helanderin kanssa, ja niiden piti perustaa autoliike. Niin siinä kävi että autoliikettä ei koskaan syntynyt, pankki antoi siihen kyllä rahat, ja Parru-Kalle maksoi lopulta koko lystin.

Pienenä hyvityksenä kävi Kalle kerran sisarensa miehen talolla ja löi seipäällä kaikki ikkunalasit rikki. Siitä ei tullut juttua, koska tämä Kallen sisarenmies oli senverran arka että pelkäsi seurauksia...

Naimisiin

Parru-Kalle oli vajaat kaksi vuotta avioliitossa. Morsian löytyi ihan sattumalta, nätti tyttö joka keitti sopat metsätyömaan miehille.

Kalle ajelutti tyttöä ympäri läänää kesälomallaan, ja taidettiin siinä ajo- taukojen aikana jotain touhuta koska

seuraavana keväänä syntyi poika. Muistan kuinka niihin aikoihin yleinen luulo oli että nyt on Parru-Kallen rillumareit ohi ja kyllä se siitä tasaantuu.

Kuinkas kävi? Kalle otti yhtenä aamuna repun selkäänsä, käynnisti AJS:n ja lähti. Viipyi poissa koko kesän, ja kun tuli takaisin oli talo tyhjä. Vaimo ja poika oli menneet sukulaistensa luo, pysyvästi.

Kalle ei tästä hermostunut, ei edes ryyppännyt, ja ainakin minun oma mielipiteeni on että vasta tässä vaiheessa mies alkoi elämään niinsanottua tavallista elämää.

Paitsi, että töihin hän ei halunnut mennä vaikka kysyntääkin olisi ollut. Askarteli mitä askarteli, kävi kalassa, keräsi risukuormia, otti markan sieltä ja toisen täältä.

Katoaminen

Vuoden -93 syyskuussa aloimme ihmettelemään että kovin pitkä on Parru-Kallen kalareissu. Hän oli lähtenyt liikkeelle jo ennen Juhannusta, eikä vieläkään ollut takaisin mökissään.

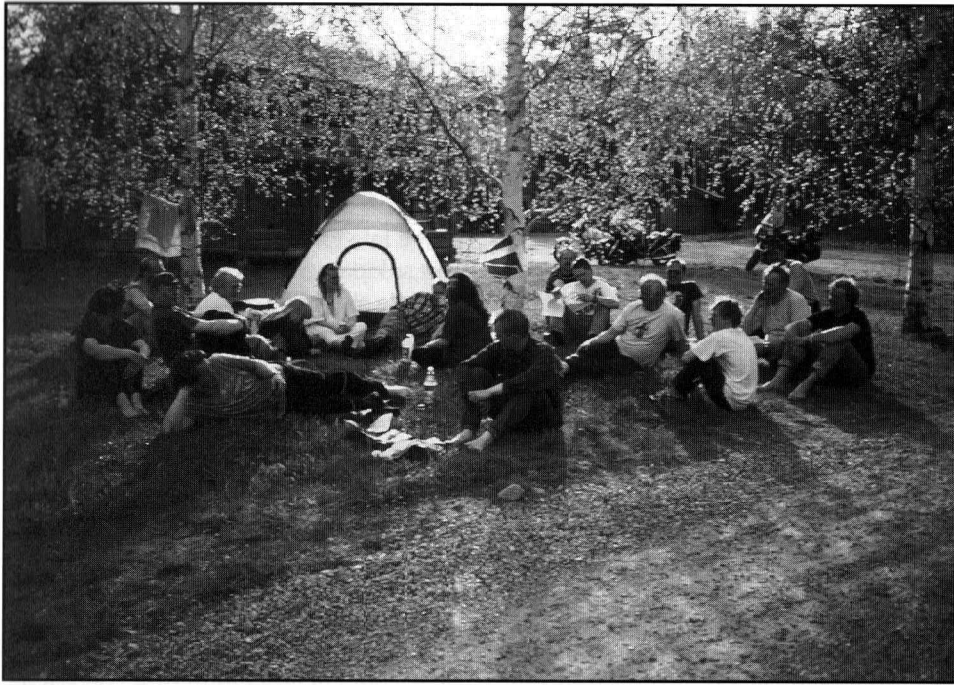
Kaikki tavarat löytyivät mökistä kun joku tutki asian. Sitten tuli kortti Parru-Kallen sisarelle, siinä luki vaan että "Hyvin menee - katsokaa vähän sen mökin perään" ja alla että "Kalle".

Postileimassa luki Sodankylä, joten aika kaukana pohjoisessa Parru-Kalle varmaan nyt on.

Aina silloin tällöin mieleen tulee, että olisi mukava mennä Kallen kanssa vaikkapa kalaan. Tai ihan vaan istua, ottaa pari ryyppyä ja jutella. Mutta mitä teet, kun mies ei ilmoita itsestään mitään...

Oli miten oli, Parru-Kalle oli ja luultavasti edelleen on, yksi persoonallisimmista tyypeistä jotka tunnen. Mies, joka ei kumartele mihinkään suuntaan, eikä pyytele keneltäkään anteeksi tekemisiään.

Kalakaveri

Paras teltpaikka, Italialaiskokoontuminen, Tuupovaara.

Noviisivuosi

Kun yhtäkkiä, kolmekymppisenä, saa ystävältään vinkin, että hankipas moottoripyöräkortti ja pyörä, saa varautua taistelemaan. Varsinkin, jos aikoo ottaa vinkistä vaarin. Ja erityisesti, jos ei ole mitään aiempaa kokemusta liikenteestä, ajamisesta, moottoreista — koko kulttuurista. Ja jos olet nainen.

Vastoinkäymisiä tuli runsaasti. Rahat ehdivät loppua moneen kertaan, hermot paukkuivat, yöunetkin menivät pahimmillaan sekaisin. Tuttavat ja sukulaiset pyörivät päätään säälien. Onneksi ympärillä hääri ystäviä, jotka kannustivat eteenpäin. Kokeneita motoristeja, ihania ihmisiä. Eeva minut

tähän mukaan puhui ja Matti jakoi hermostumatta valmentaa minua van- kalla kokemuksellaan.

Ensi metrit

Kevät. Takana olivat painajaiset Helsingin katsastuskonttorin kummituksista. Ajokortti oli taskussa ja pyöräkin hankittuna muutaman pankkikeikan jälkeen. Hermostutti ja vatsassa kipristeli. Oli tiikusateinen aamupäivä Kuoreveden lentokentän takana. Matti istui ojassa puun takana kypärä päässä ja antoi ohjeita. Minä istuin pyörän selässä. Pyörä oli kaunis,

kirkkaanpunainen Ducati 906. Olihan siinä huima ero autokoulun piikkiseen enduroon verrattuna. Tyynesti vaan liikkeelle. Ja niin sitä mentiin. Ajelin suoranpätkää edestakaisin, opettelini kääntymään ja pysähtymään. Matti neuvoi kädestä pitäen vipstaakit ja hallintalaitteet. Oli siinä ihmettelemistä. Muutaman tunnin treenauksen jälkeen polvet muuttuivat veteliksi. Olin väsynyt mutta onnellinen ja Ducati oli vielä ehjä.

Seuraavana päivänä olin jo yleisen liikenteen seassa. Ajelimme hissukseen tervehtimään Vilppulan motoristeja. Onnitteluja ja muita kommentteja tuli lennokkaalla tyyliillä josta olen saanut niin monesti myöhemmin nauttia vilppulalaisten seurassa.

Kuohuviiniä ja kyyneleitä

Helluntain pyhinä alkoi varsinaisen matkanteko. Tuupovaaran Kahdessa Kalassa oli Italialaiskokoontuminen. Menomatalla poikkesimme naapurikylään Ilomantsiin sukuloimaan. Taival Kuorevedeltä itärajalle taittui verkkaisesti 80 -lätjän kanssa. Sää oli loistava eikä ollut kiire. Perille päästiin kaasukäsi hellänä.

Ja sitten Tuupovaaraan. Ensimmäinen kokoontuminen johon ajoin ihan itse. Olin vähintäänkin ratkiriemuisani. Leirialue oli kosken partaalla. Pian saunottiin ja uitiin siinä koskessa, toukokuussa. Meininki tiivistyi illan hämärtyessä.

Juhlatunnelmani nousi niin korkealle, että johdin lopulta satunnaista kansanlaulukuo- roa leirinuotiolla. Toisessa kädessä makkara ja toisessa pullo italialaista kuohuviiniä. Laulumaille kun oltiin.

Kokoontuminen sujui leppoisasti ja Sunnuntai tuli niin pian, Kotimatka Tuupovaaralta Helsinkiin hermostutti noviisia pituudellaan. Onneksi Matti lähti saatille ja luonto säteili keväisesti. Matkan varrella parveili suunnaton määrä hyttysiä jotka kaikki törmäsivät kypäräni visiriin. Imatralla syötiin hyvin ja pikkuhiljaa matka taittui itäräjaa seuraten alaspäin.

Vältimme tarkoituksellisesti vilkkaita pääteitä ja Virolahden paikkeilla Matti keksi hupaisan erikoiskokeen. Löytyi niin mutkainen ja kapea tie, Kunninkantie, että se meni solmuun itsensä kanssa. Jyrkät mäet ja runsas puusto estivät näkemästä. Oikea käsi oli taas tottumattomalla lähes tunnoton. Silloin pelotti. Mutkatie tuntui loputtomalta ja olin aivan varma, että metsä põlisee pian. Mutta loppuihan sekin tie. Haminan satamaan. Pysäköimme laiturille. Otin kypärän pois ja oikaisin vaakatason. Silloin tuli itku, jännitys laukesi. Eeva oli oikeassa; hän sanoi, että ekalla pitkällä reissulla tulee itku.

Sii- tä selvittiin suklaan ja limun antamalla lisäenergialla sekä pään silytyksellä. Loppumatka kohti auringonlaskua ja Helsinkiä sujui laulellen. Moottoriteiden ja kaupungin sisääntuloväylien sokkelot pelottivat, mutta niistäkin selvittiin. Olimme kotipihassa. Kaasukäpälä oli taas niin tönkkönä, ettei oven avaaminen onnistunut. Tyytyväinen raukeus valtasi minut hyvin sujuneen ensireissun päätyttyä.

Aamuyön taikaa

Parin viikon päästä edellisestä keksimme laittaa herätyskellon soimaan aamukolmelta. olin ajanut illalla Helsingistä Kuorevedelle ja pyörät olivat

Kaksi marjaa ja Anne, Bikeweekend, Virtasalmi.

valmiiksi pakatut. Tankkasimme auringon noustessa ja sitten tielle. Aamu oli käsittämättömän kaunis. Auringon säteet pilkottivat painanteissa olevan usvan takaa. Pikkukylät nukkuivat. Suur-Jämsän keskustan halki paukutellessamme väistelimme viimeisä ravintoloista poistuvia hyviä asiakkaita sekä heidän ajoväylälle ripottelemiaan tennareita. Aamupatonki ja -kaakao maisutuivat Patalahden Essolla. Varsinkin kun Matti löysi jukeboxista elähdyttävää aamumusaa:

Lynard Skynyrd: Born to run!

Hyvä oli sen jälkeen huristella aamu-unisen Keski-Suomen läpi kohti Virtasalmen Bikeweekendiä. Perille leirintään saavuimme aamukuudelta, kun sinnikkäimmät bailaajat vielä jak-

soivat ja virkuimmat olivat aamukahvin keitossa.

Valoisa alkukesän aamuyö on rauhallisen liikenteen kannalta miellyttävää ajoaikaa ja noviisille unohtumaton kokemus kauneudessaan. Suosittelen kokeneemmallekin.

Kesäloma

Mikä voisi olla parempaa? Olen juuri leimannut kellokortin kesälomalle. Aurinko paistaa ja Ducati ruopii malttamattomana tassujaan työmaan parkkipaikalla. Kiinnittelen reppua takasatulalle työtoverien ihmetellessä. Kommentteja onkin tullut runsaasti, miehiltä. Miespomo sanoi: Liian hieno ja iso pyörä aloittelijalle. Kerroin hänelle, ettei mikään laki kiellä ajamasta

hienolla ja isolla pyörällä rauhallisesti. Ajoin ulos pihasta ja jätin heidät miettimään. 80 -lätjän sain poistaa juuri ennen lomaa, joten ajaminen oli nautittavampaa eivätkä kädet enää puutu-neet.

Juhannuksen jälkeen Matti lähti ajelamaan kanssani kohti Saimaan rantoja. Kartasta näkyi, että soratie oikaisisi taipaletta jonkun kymmentä kilometriä. Uskallanko? En ollut ajanut soralla aiemin, eikä Ducati ole mikään maastopyörä. Matti antoi neuvoja rennoista hartioista, nopeudesta ja vaihteista. Jälkeenpäin tuli vastaan pahempiakin kynnöspeltoja ja niistäkin selvitettiin. Pääsimme Savonlinnaan Juicen luokse. Hän majoitti meitä ystävällisesti päivätoolkulla, ennen ja jälkeen Kontiorallin, kun kelit yltyivät huonoiksi.

Takaisin Karjalaan

Kaikki paikalle tulleet muistanevat kaatosateisen matkan Ilomantsiin? Ulkoinen kosteus ei kuitenkaan Kontio-tunnelmaa latistanut. ja kun oli nautittu sisäistä kostuketta, niin taas laulu raikui. Eevan kanssa veisasimme virren, jolloin sadekin hetkeksi säikähti. Saimme siis nauttia Markun kuuluisasta gastronomisesta taituruudesta (kts. Motoristi nro. 5 -93) miellyttävimmissä olosuhteissa.

Tällä reissulla kytkin ryhtyi oikuttelemaan. Olin käyttänyt sitä väärin, luistatellut liikaa ja siitähän kuivakytin ei tykkää. Onneksi se ei ollut ehtinyt tarviolle asti ja Matti sai huollettua sen kuntoon. Kytkin aiheuttikin kesän aikana eniten päänvaivaa. Se kaipasi vielä monta säätöä ja käteni paljon harjoitusta, ennenkuin yhteistyö rupesi sujumaan.

U -käännöksiä

Ahventen savustusillasta palatessa kellautin Ducatin kyljelleen kiperä u -käännöksen päätteeksi. Olin varma, että nyt hajosi koko hieno pyörä, enkä ikinä enää uskalla ajaa metriäkään. Onneksi vauhtia ei ollut ja etuvilkun lasi jäi ainoaksi tappioksi. Kaatoryypyn paikka. Myöhemmin Matti johdatteli minut vääntelemään u -käännöksiä mitä merkellisimmissä paikoissa. Silti eivät moiset temput ole vieläkaan vahvimpia puoliani.

Savon takametsiin

Lomailu jatkui Savonlinnassa, Puumalassa, Parikkalassa, Imatralla ja vielä kerran Savonlinnassa. Lopulta heitimme hyvästit Saimaan rannoille ja käänsimme pyörät kohti Savon salomaita. Rautavaaralla vietimme viikonlopun jylhissä maisemissa Ylöjärven motoristien kanssa. Rautavaaralta alkoi paluumatka kohti Helsinkiä ja arkea. Se oli niin tylsää, että nostatti kuumeen, Eikä ollut hyvä ajaa kuumeisena porottavassa helteessä.

Kaikenlainen moottoripyörämatkailu Itäsuomen järvisuudulla oli leppoisaa. Reitit muodostuivat itsestään, sen kummemmin pähkäilemättä. Joka paikassa oli katsomista ja mukavia ihmisiä. Neljä viikkoa tien päällä hurautti vauhdikkaasti ja muistelemista kertyi talven varalle.

Viikonloppurientoja

Kesä jatkui. Ajokokemusta ja -kilometrejä kertyi heilastelureissuilla Helsingin ja Kuoreveden välillä. Mitä enemmän ajoin, sitä helpommaksi

muuttui lähteminen liikenteen sekaan.

Veteraanipyöräklubin 20 -vuotisjuhlakokoonnutuminen oli mieleenpainuva tapahtuma. Voionmaan opistolle Ylöjärvelle kerääntyi toinen toistaan hienompia vanhoja pyöriä ja uudempiakin. Helle hellitti juhlakansan rattoisaan menoon humpan ja valssin pyörteisiin.

Mutta sokerina pohjalla oli Vimpyilyt Kuoreveden vanhassa pappilassa. Hulvaton ohjelma oli enemmän ja vähemmän improvisoitua. Paikalla oli runsaasti hulluja jäniksiä ja muitakin järjestömiä luontokappaleita näkyi. Sisämajoitustilaa riitti kaikille halukkaille ja ruokakin oli hyvää. Sinne pitää mennä ensi syksynäkin.

Syksy

Syyssäät suosivat motoristia. Matti lähti Lappiin ja minä lähdin kostoksi Jyväskylään valtaamaan Eevan kanssa Säynätsalon saarta. Ajokelejä olisi riittänyt vielä lokakuussakin, mutta kuun alussa heitin haikeat jäähyväiset silmä-

terälleni ja jätin sen talvehtimaan. No-viisikaudella matkamittariin kertyi kilometrejä kymmenentuhatta ja rapiat. En ole hetkeäkään katunut, että hankin ensi pyöräkseni tehokkaan Ducatin pikku customin sijaan, jollaista havittelin aluksi. Vaikka hankintaani onkin arvosteltu, soveltuu se ulkoilta mitoiltaan pienenä ja kevyenä hyvin pienikokoiselle kuskille. Nyt odotan malttamattomana kevättä ja uutta ajokautta.

Vinkki

Nyt voin minä puolestani vihjaista kyytiläisille: Jos yhtään ajatus omasta pyörästä ja ajamisesta kutkuttaa, niin sekaan vaan. Koskaan ei ole myöhäistä aloittaa hienoa harrastusta. Asioilla on taipumus järjestäytyä, jos kovasti tahtoo. Minulle moottoripyöräily on antanut uutta puhtia moneen lähtöön, unohtamatta hienoja kokemuksia ja mukavia ihmisiä, joita olen kohdannut.

*Iloista kevättä kaikille!
Toivoo Anne.*

Nuorten oma kokoontumisajo järjestetään 14.-16.6.1996

sisältää:

- * Runsaat sapuskat
- * Sisämajoituksen (rajoitetusti, ennakkoilmoittaudu)
- * Ohjelmaa
- * Kilpailuja
- * Saunontaa, uintia
- * K-18 tarran
- * Opastuksen perille
- * Kauppa-auton palvelut
- * REILUA RILLUTTELUA

Ennakkoilmoittautumiset ja lisätiedot:

- * Arttu Kotilainen 940-5409291
- * Katta Heikkilä 940-5409291

Hauskan viikonlopun hinta 50 ;-
Kielletty yli 18 vuotiailta

MOTO-OSISTA LÄHTÖÖN KUIN LÄHTÖÖN!

- renkaat asennustöineen
- tarvikkeet, varaosat
- ajovarusteet
- vaihtopyörät
- purkuosat moottoripyöriin
— katteet, moottorit,
sähkölaitteet, mittaristot...

Meiltä myös All Right-tuotteet!

moto osat

Sammonkatu 64, Tampere
Puh./Fax (931) 2557 444

SHOE • NOLAN • MICHELIN • RUKKA • PENNZOIL